

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 678 - Σάββατο, 3 Μάρτη 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Στα τάρταρα
η τιμή της
εργατικής
δύναμης

ΣΕΛΙΔΑ 9

Κράτος
τραπεζιτών

ΣΕΛΙΔΑ 9

Σενάρια
μετεκλογικής
συγκυβέρνησης

ΣΕΛΙΔΑ 7

Την ώρα που μπουκάνε τις
τράπεζες με 1 τρισ. ευρώ

Το τέλος του
«ευρωπαϊκού
κοινωνικού
μοντέλου»
διακηρύσσει ο
Ντράγκι

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ξεπουλάνε
δημόσια δάση
και ακίνητα

ΣΕΛΙΔΑ 11

Και άλλη
απεργία πείνας
στα σιωνιστικά
κάτεργα

ΣΕΛΙΔΑ 5

**ΚΑΘΗΚΟΝ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟ
Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ**

**Στην επανάσταση
και τον κομμουνισμό
η έξοδος από την κοινωνική έρημο**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

3/1952: Το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ επικυρώνει νόμο με τον οποίο διώκονται οι κομμουνιστές εκπαιδευτικοί 3/1960: Αρχή απεργίας εργατών Τύπου (χωρίς εφημερίδες ως 31/3) 3/1981: Βόμβες στο πατάρι Μαρινόπουλου και στα αυτοκίνητα εκδότη «Βραδινής» και αρχισυνάκτη «Ακρόπολης» 3/1993: Εκρηκτικός μηχανισμός στην εφορία Περιστερίου (17N) 3/2003: Αρχή δίκης φερόμενων ως μελών της «17 Νοέμβρη» 4/1919: Ιδρυση Γ' Διεθνούς 5/3/1913: Δολοφονία βασιλιά Γεώργιου Α' 5/3/1929: Τρεις νεκροί και δέκα τραυματίες σε συγκρούσεις αστυνομίας-απεργών στην Ελευσίνα 5/3/1933: Το ναζιστικό γερμανικό κόμμα κερδίζει την πλειοψηφία στη βουλή (43,9%, 17,2 εκατομμύρια ψήφων) 5/3/1951: Εκτέλεση Νίκου Νικηφορίδη στο Γεντί Κουλέ για εσχάτη προδοσία (συγκέντρωνε υπογραφές για ειρήνη) 5/3/1953: Θάνατος Ιωσήφ Στάλιν 5/3/1972: Αποχώρηση Μίκη Θεοδωράκη και από το ΚΚΕ εσωτερικού 5/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία του περιοδικού «Αντί» 6/3/1906: Η Φινλανδία γίνεται η πρώτη χώρα που δίνει δικαιώμα ψήφου στις γυναίκες 6/3/1910: Εξέγερση αγροτών. Με προτροπή μεγαλοτοπιλικάδων ο στρατός ανοίγει πύρ σκοτώνοντας δύο αγρότες (Κιλελέρ) έπειτα από επεισόδια με σιδηροδρομικούς. Άλλοι δύο νεκροί στο Τσουλάρ μετατρέπουν σε φρονική μάχη το συλλαλητήριο της ίδιας μέρας (δεκάδες νεκροί και τραυματίες) 6/3/1944: Μπλόκο Κοκκινιάς 6/3/1964: Θάνατος Παύλου, βασιλίας ο 24χρονος Κωνσταντίνος 6/3/1976: Βόμβες σε έξι λεωφορεία σε γκαράς της ΕΑΣ (Μπραχάμι) 6/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία του ΚΚΕ εσωτερικού στη Νέα Φιλαδέλφεια 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη 6/3/2001: Ιδρυση «Κινήματος Ελεύθερων Πολιτών» (Δημήτρης Αβραμόπουλος) 7/3: Λάσος: Ημέρα βετεράνων 7/3/1900: Ταραχές στην Ιατρική Σχολή Αθηνών 7/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα 7/3/1924: Η ελληνική κυβέρνηση αναγνωρίζει τη Σοβιετική Ενωση 7/3/1936: Συγκρύσεις αστυνομίας-φορτηγών, τραυματίες από λιθοβολισμούς (πανεπιστήμιο Αθηνών) 7/3/1948: Η Δωδεκάνησος ενσωματώνεται στην Ελλάδα 7/3/1964: Εισβολή ομάδας ακροδεξιών στη βουλή 7/3/1971: Χλιδιά αμερικανικά αεροπλάνα βομβαρδίζουν Καμπότζη και Λάος 7/3/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε πλατεία Συντάγματος και αρχεπισκοπή Αθηνών 8/3: Ημέρα γυναίκας 8/3/1782: Σφραγή Γκανόντωντεν, νεκροί 29 άνδρες, 27 γυναίκες και 34 παιδιά (όλοι Ινδιάνοι) από αμερικανικό στρατό 8/3/1907: Γέννηση Κωνσταντίνου Καραμανλή 8/3/1910: Καθέρωση ημέρας γυναικείας στη β' διεθνή συνδιάσκεψη σοσιαλιστρών (Κλάρα Τσέτκιν) 8/3/1970: Δολοφονική απόπειρα κατά Μακάριου 9/3/1956: Σύλληψη Μακάριου, εξορία στις Σεϋχέλλες 9/3/1979: Πρώτο φύλλο εφημερίδας «Ποντίκι» 9/3/1993: Ρουκέτα στην εφορία Καμπινών (17N).

● «Καλύτερα με τον κατώτατο μισθό πάρα άνεργος» ●●● Διά στόματος Παντελή Καψή ο παμός εκβιασμός της κεφαλαιοκρατίας ●●● Εδώ και καιρό το λένε με όμορφες φράσεις ο Βενιζέλος και ο Παπαδήμος ●●● Ο Καψής ανέλαβε να μας το πει ωμά, κυνικά, για να το καταλάβουμε ●●● Ζητούνται απαντήσεις έμπρακτες ●●● Μπουκάλα προς το παρόν ο Καμμένος, παρέμεινε ο μοναδικός... Ανεξάρπητος Ελληνας ●●● Τους υπόλοιπους τους κατέγραψε μέσω... facebook ●●● Άλλη μια παγκόσμια πρωτιά: κόμμα του φατσοβιθλίου ●●● Οι «επώνυμοι» Νεοδημοκράτες δα πάνε υπό τον Καμμένο μόνο άμα δουν τα πρώτα γκάλον να τους δείχνουν «φως» ●●● Αλλιώς, δα τον αφήσουν μόνο ●●● Και τώρα το ανέκδοτο της εβδομάδας ●●● Συνεργάτες της Ντόρας λένε, ότι τώρα είναι η ευκαιρία να αναδειχτεί η Δημοκρατική Συμμαχία στο μόνο κεντροδεξιό κόμμα με «συνεπή πολιτική» και «καθαρές δέσεις» ●●● Πώς το είχε πει ο Μανόλο τότε στο Ντουμπάι; ●●● «Όλοι οι πολιτικοί εί-

μαστε καραγκιόζηδες» ●●● Το δυμηδήκαμε μετά τη δήλωσή του ότι επιστρέφει στη ΝΔ, ψηφίζοντας τους εφαρμοστικούς νόμους, διότι δεν βλέπει να υπάρχουν ζητήματα περιορισμού της εδνικής κυριαρχίας, όπως η επιτροπεία ●●● Αχ, πού οι μέρες του «αγαπητέ Φίλιπ» και του «φίλε Μιχάλη» ●●● Τώρα, ο Ρέσλερ αποτελείται τον Χρυσοχοΐδη ●●● Αδιάβαστος πιάστηκε και πάλι ●●● «Χωρίς νεκρούς η λευτεριά ζάλο μπροστά δεν κάνει/ γιατί η παντέρμη βρίνεται στου τουφεκού την κάννη» ●●● Μαντινάδα του Μήτου Σταυρακάκη, πάντα επίκαιρη

●●● Το εδνικιστικό ξενοφοβικό «Ρεσάλτο» ανέλαβε την υπεράσπιση του Σιφωνιού που κατηγορείται επειδή κουβάλησε τη «Χρυσή Αυγή» στους απεργούς χαλυβουργούς ●●● Αν ήμασταν του Περισσού, δα λέγαμε πως «Ρεσάλτο» και Περισσούς βρίσκονται στο ίδιο μήκος κύματος ●●● Επειδή δεν είμαστε του Περισσού, δεν μπορούμε να δράσουμε προβοκατόρικα και να ταυτίσουμε τα ανόμοια ●●● Ασε, ρε Καζάκη, που δα μας δώσεις και μαδήματα ●●● «Τα ανοιχτά σύνορα είναι μόνο για τους τραπεζίτες και το κεφάλαιο» ●●● Αυτοί τα 'χουν τα

ανοιχτά σύνορα, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες δεν τα 'χουν ●●● Κι όσοι, σαν την αφεντιά σου, υπερασπίζονται τα «κλειστά σύνορα» για τους κολασμένους της Γης, δεν είναι απλώς εθνικισταράδες του κεφατά ●●● Τσιράκια των τραπεζιών και του κεφάλαιου είναι ●●● Γιατί αυτό έχουν μετατρέψει την Ελλάδα σε συνοριοφύλακα της ΕΕ ●●● Το Δουβλίνο II οι κεφαλαιοκράτες το έφτιαξαν, όχι οι ε●●● γάτες ●●● Σιχίτης κωλοδιανούμενοι της δεκάρας, που σας έδωσαν βήμα οι αστοί και νομίζετε ότι κάπι γίνατε ●●● «Θα έλεγα ότι δα μου έλειπε ο Αδωνις, αν δεν είχε μείνει κοντά μου ο Λεωνίδας ο Γεωργιάδης», δήλωσε ο Χεριχέρης ●●● Αμα δεν έχεις μπορέσει, βολεύεσαι με τον κατιμά ●●● Ο Παπούασης υποψήφιος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, η Κατσέλη προσανατολίζεται να φτιάξει νέο κόμμα, καθόλου καλά δεν το βλέπω το παπανδρεϊκό στράτοπεδο ●●● Και μια πρόβλεψη της στήλης ●●● Πολύ σύντομα ο Μπένι δέρειρα μάγκα ●●●

◆ Σκοτώνονται Νεοδημοκράτες και Πασδόκι, άνευ αντικειμένου ως συνήθως. Τη γραμμή τη δίνει ο Ψυχάρης από το πρωτοσέλιδο σχόλιο των «Νέων» το περασμένο Σάββατο: «Τη δύναμη κάθε πολιτικού σχηματισμού θα την καθορίσουν ασφαλώς οι ψηφοφόροι. Όμως, ανεξαρτήτως αποτελέσματος, τα κόμματα έχουν την υποχρέωση να αποκτήσουν την κουλτούρα της συνεργασίας. Το μέγεθος της κρίσης είναι τέτοιο, που επιβάλλει στα καθεστώτα στην περιβάλλοντας με πρωθυπουργό ακόμα και τον Σαμαρά, οι Νεοδημοκράτες φρουσκωσαν από περιφράνεια και μιλησαν, off the record, για επιβεβαίωση της πρωτοκαθηδρίας της ΝΔ. Οταν το ξανασκέπτηκαν, κατάλαβαν ότι ο Λοβέρδος τους τράβηξε αγκαλίτσα στο βούρκο, από τον οποίο προσπαθούν να ξεφύγουν. Τότε ανατέθηκε στον Μιχαλάκη να μιλήσει για σκέψεις «εκ του πονηρού» και να δηλώσει ότι η ΝΔ «αγωνίζεται και θα κερδίσει τις εκλογές αυτοδύναμω». Είχε, όμως, περάσει ένα 24ωρο και η ζημιά είχε γίνει. ◆ Πάντως, στη Συγγρού εδειξαν ιδιαίτερα αδύνατα αντανακλαστικά. Οταν ο Λοβέρ-

δος έκανε τις γνωστές δηλώσεις περί μετεκλογικής συγκυβέρνησης με πρωθυπουργό ακόμα και τον Σαμαρά, οι Νεοδημοκράτες φρουσκωσαν από περιφράνεια και μιλησαν, off the record, για επιβεβαίωση της πρωτοκαθηδρίας της ΝΔ. Οταν το ξανασκέπτηκαν, κατάλαβαν ότι ο Λοβέρδος τους τράβηξε αγκαλίτσα στο βούρκο, από τον οποίο προσπαθούν να ξεφύγουν. Τότε ανατέθηκε στον Μιχαλάκη να μιλήσει για σκέψεις «εκ του πονηρού» και να δηλώσει ότι η ΝΔ «αγωνίζεται και θα κερδίσει τις εκλογές αυτοδύναμω». Είχε, όμως, περάσει ένα 24ωρο και η ζημιά είχε γίνει. ◆ Με διοχείο διαστολής πρέ-

τά από οκτώ χρόνια;

sofokleous10.gr

Είμαστε η μόνη σταθερά του συστήματος που μπορεί να εγγυηθεί την εφαρμογή του νέου μνημονίου και να διασφαλίσει την παραμονή στο ευρώ.

Αντώνης Σαμαράς

Έχουμε βγάλει αλλεπάλληλες ανακοινώσεις, όπου καταγγέλλουμε την προσπάθεια ορισμένων να ακυρώσουν την εφαρμογή του νόμου για τα ΑΕΙ και να ακυρώσουν τις εκλογές στα

Πανεπιστήμια. Τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι σε τραγική κατάσταση (...) Είμαστε το κωλοχανείο της Ευρώπης.

Γρ. Ψαριανάς (ΔΗΜΑΡ)

Η κυβέρνηση, που διαπραγματεύεται σκληρά στις Βρυξέλλες, διαπραγματεύεται και με τις ΔΕΚΟ ή χτυπάει προσοχές στις συντεχνίες και στο πελατειακό καθεστώς;

Ο ίδιος

Και ξέρετε τι μου λένε; «Ναι, ο κατώτερος μισθός για το νέο εργαζόμενο μέχρι 25 χρόνων στην Ελλάδα είναι 511 ευρώ,

στη χώρα μου», μου λέει ο Εσθονός που μας δανειζει ή ο Σλοβένος, «είναι 180 ευρώ και μου ζητάτε δάνειο».

Ευάγγελος Βενιζέλος

Για να μπορέσει η χώρα να ανταπεξέλθει αποτελεσματικά σε αυτήν την κρίση, απαιτείται συναίνεση και συνενώση. Αρα, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ θα πρέπει με κάποιον τρόπο – που δεν μπορώ ν

Πάει Βρυξέλλες για «γραμμή»

Κουβαλώντας ολόκληρο επιτελείο Καζί του (Μουρμούρας, Μιχελάκης, Σταϊκούρας, Μηταράκης, Παπασταύρου) αναχώρησε την Τετάρτη για τις Βρυξέλλες ο Σαμαράς. Τύποις πήγε για τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (ΕΛΚ) που είχε προγραμματιστεί για την Πέμπτη. Στην προσγραφή της, πήγε για να συναντηθεί με τον Γιούνκερ και τη Μέρκελ και να τους πείσει να του δώσουν το χρήσιμα. Η συνάντηση με τη Μέρκελ είχε προετοιμαστεί κατά τη συνάντηση με τον γερμανό ΥΠΕΞ Βαστερβέλε, με τον οποίο

συναντήθηκε ο Σαμαράς στην Αθήνα.

Ετοιμαζόμενος για την ιδιαίτερη πάθος με το οποίο ο Σαμαράς υπερασπίστηκε το Μνημόνιο-2, μιλώντας στη Βουλή την Τρίτη, ολλά και η επίθεση που εξαπέλυσε κατά της «αριστεράς», για πρώτη φορά σε τέτοιους τόνους, κατηγορώντας την ότι ευθύνεται για το αντεπιχειρηματικό κλίμα, για το διώδιμο επενδύσεων και πολλά άλλα.

Ο Σαμαράς έρει ότι αν θέλει να γίνει πρωθυπουργός, θα πρέπει να πάρει το χρήσιμα από το Βερολίνο. Πρέπει, λοιπόν, να πείσει τη Μέρκελ όχι μόνο

για τη νομιμοφροσύνη του έναντι της αποικιοκρατικής πολιτικής, αλλά και για την ικανότητά του να αναπτύξει ένα τέτοιο πολιτικό σχέδιο που θα επιτρέψει στο ελληνικό αστικό κράτος να ελέγξει την κατάσταση. Το ον το καταφέρει θα το ξέρουμε σε λίγο καιρό. Οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, ιδιαίτερα το Βερολίνο και το Παρίσι, θ' αφρίσουν να διαφανεί αν επιθυμούν μια νέα κυβέρνηση Παπαδήμου ή αν θα επιτρέψουν στον Σαμαρά να γίνει πρωθυπουργός, έστω και συμμαχικής κυβέρνησης.

Αρχηγική εμφάνιση Βενιζέλου

Ούτε το ρόλο του υπό προθεσμίαν προέδρου του ΠΑΣΟΚ δεν παίζει πια ο Παπανδρέου. Ούτε όταν έχει την ευκαιρία να υπερασπίστηκε τον εαυτό του. Ούτε όταν ο Σαμαράς του προσφέρει στο πιάτο τη δυνατότητα δημαγωγικής αυτοδικαίωσης. Γ' αυτό και ο Βενιζέλος δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χωμένη. Πήρε το λόγο αφέως μετά τον Σαμαρά, στη συνεδρίαση της Βουλής την περασμένη Τρίτη, στην οποία συζητήθηκαν με κατεπείγουσα διαδικασία ο πρώτος εφαρμοστικός νόμος του Μνημόνιου-2, και με μια αρχηγικού τύπου ομιλία απάντησε στον Σαμαρά. Υπερασπίστηκε την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, ενώ δεν ανέφερε ούτε μια φορά το όνομα του Παπανδρέου. Ακόμα και για την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου, η διατύπωση που χρησιμοποίησε έβαζε στην πρώτη θέση του βάθρου τον εαυτό του και δίπλα του, σε βοηθητικό, κατά κάποιο τρόπο, ρόλο, τον Παπανδρέου (χωρίς και πάλι ν' αναφέρει το δικό του).

Ποιο ήταν το περιεχόμενο της αρχηγικής ομιλίας του Βενιζέλου; Αυτό που θα είχε η ομιλία κάθε αρχηγού αιστικού κόμματος, που ήταν στριμωγμένος στα σκοινιά και ο αντίπαλος του προσφέρει την ευκαιρία να ξεφύγει και να μείνει στο παχινί. Ευχαρίστησε θερμά τον Σαμαρά «για την τόσο σθεναρή και ενθουσιασμό υποστήριξη του βασικού έργου της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, η οποία στη συνέχεια παρέδωσε τη σκυτάλη στη σημερινή Κυβέρνηση του κ. Λουκά Παπαδήμου, στην οποία μετέχει και το κόμμα του, η Νέα Δημοκρατία», συμπληρώνοντας με ειρωνία, την οποία κατέβαλε προσπάθεια να κρύψει: «Με εξέπληξε, οφείλω να πω, η τόσο θερμή και σθεναρή αποδοχή και υπεράσπιση του έργου μας, για αντιφάσεις μας, για αντιφάσεις μας. Ναι, βε-

οποία αναφέρθηκε ο κ. Σαμαράς δεν είναι τίποτα άλλο από το περιεχόμενο της απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου του 2011». Υπενθύμισε ότι τα θετικά στοιχεία που βρήκε ο Σαμαράς στο Μνημόνιο-2 «είναι το κεκτημένο του Οκτωβρίου του 2011 και του Φεβρουαρίου του 2012 δεν πρέκυψαν από τη Θεία έμπνευση, από την επιφορτήση του Αγίου Πνεύματος, δεν προέκυψαν αυτόματα, δεν ήταν ήταν δεν ήταν ανώδυνα, ή ανέφελα, υπήρξαν λάθη», ο Βενιζέλος επανήλθε στη... μεγαλουψύχια: «Κρατώ λοιπόν απ' αυτά που είπε ο κ. Σαμαράς σήμερα πήναν ουσία. Και η ουσία είναι πως δεν μπορεί πλέον να πει τίποτα άλλο, από αυτά που έχει πει το ΠΑΣΟΚ από αυτά που έχουμε κάνει ως κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ως κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου, από αυτά που συνιστούν την πλατφόρμα πάνω στην οποία κινείται η χώρα, από την εθνική στρατηγική που έχει διαμορφωθεί».

Ο Βενιζέλος επεσήμανε, ακόμη, ότι ο Σαμαράς «έκανε σήμερα τις εξής δύο διαρθρωτικές αλλαγές στην στρατηγική του: Πρώτον, υιοθέτησε, άρα επικρότει και αποδέχεται την πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Και δεύτερον, με βάση την πολιτική του ΠΑΣΟΚ στρέφεται επιτέλους προς την παραδοσιακή Αριστερά με την οποία συνέπλεε στη μυωπική κριτική του κατά του μνημονίου και κατά του προγράμματος διάσωσης της χώρας, προκειμένου τώρα να εμφανιστεί ως ο εκπρόσωπος μιας φιλοευρωπαϊκής Στρατηγικής, μιας στρατηγικής προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση».

Τέλος, αφού είπε τα γνωστά για τη διακυβέρνηση της περιόδου 2004-2009, που η ΝΔ συσσώρευε ελλείματα, και έκανε την επίσης γνωστή «αυτοκριτική» για τη διετία του ΠΑΣΟΚ («έμαιοι ο πρώτος, κυρίες και κύριοι βουλευτές, που έχει μιλήσει για αδύναμες μας, για υστερήσεις μας, για αντιφάσεις μας, για αντιφάσεις μας. Ναι, βε-

βαίως, το ΠΑΣΟΚ μετέχει στη διαχρονική ιστορική ευθύνη του πολιτικού συστήματος για το κατάντημα της χώρας. Ναι, τα δυόμισι τελευταία χρόνια δεν ήταν ανώδυνα, ή ανέφελα, υπήρξαν λάθη»), ο Βενιζέλος επανήλθε στη... μεγαλουψύχια: «Κρατώ λοιπόν απ' αυτά που είπε ο κ. Σαμαράς σήμερα πήναν ουσία. Και η ουσία είναι πως δεν μπορεί πλέον να πει τίποτα άλλο, από αυτά που έχει πει το ΠΑΣΟΚ από αυτά που έχουμε κάνει ως κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ως κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου, από αυτά που συνιστούν την πλατφόρμα πάνω στην οποία κινείται η χώρα, από την εθνική στρατηγική που έχει διαμορφωθεί».

Και βέβαια, ο Βενιζέλος δεν παρέλειψε να μποριάσει με μια γερή δόση κομματικής αισιοδοξίας τους Πασόκους, χαρακτηρίζοντας «το όραμα της αυτοδυναμίας της Νέας Δημοκρατίας» ως «μια παραδοσιακή, παλαιοκομματική και αιδειόσδημη καταλαβαίνει ότι αυτό το πεδίο δεν τον βολεύει. Είναι αυτός που αναγκάστηκε να πετάξει την αντιμηνονιακή μάσκα που φορούσε, αντιμετωπίζοντας πλέον και εσωκομματικό πρόβλημα, ενώ ο Βενιζέλος αισθάνεται δικαιωμένος, αφού το ΠΑΣΟΚ άλλαξε μόνο τον Γιωργάκη και κανένα στοιχείο της πολιτικής που ακολουθούσε.

Το γεγονός ότι ο Σαμαράς δεν απάντησε στις προκλήσεις Βενιζέλου προσέφερε σύγχρονα πόντους στον τελευταίο. Οι Πασόκοι βουλευτές συνειδητοποίησαν ότι βρήκαν επιτέλους αρχιγό που να μπορεί να σταθεί σε κοινοβουλευτικό επίπεδο και ο οποίος, μετά την αρχικά αμυντική στάση, τώρα δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω και βρήκε το ευαίσθητο σημείο του Σαμαρά, φέρνοντάς τον σε θέση άμυνας, από την οποία μόνο να κερδίσει έχει το ΠΑΣΟΚ. Γιατί μπορεί ο Σαμαράς να λέει «αφήστε το ΠΑΣΟΚ, είναι τελειώμενό», έξερε όμως πολύ καλά ότι συγκυβερνά και ο ίδιος και μάλιστα δεν μπορεί πια να κρυφτεί, όπως αδέξια προσπάθεια, από την επιφύλαξη της Καρχιμάκης είναι από της διαδικασίες. Ο Καρχιμάκης απάντησε μέσω κύκλων του (ναι, εκεί φτάσαμε, να έχει «κύκλους» ο Καρχιμάκης!) και χρησιμοποιώντας τρίτο πρόσωπο μεγαλοπρέπειας, ότι θα ασκήσει το θεσμικό του ρόλο! Ο δε Παπουτσής απάντησε να αναρωτηθεί κανείς αν οι εργατοπατέρες θα βολεύονταν καλύτερα στο κόμμα που ετοιμάζεται να φτιάξει η Κατσέλη, αυτό όμως θα ήταν λάθος ερώτημα, γιατί οι εργατοπατέρες πηγάνουν πάντοτε εκεί που «μυρίζει» επάνοδο στην εξουσία και σ' αυτό ποντάρει ο Παπουτσής.

Πάντως, όπως πάντοτε, οι Πασόκοι δεν θ' αφήσουν τις σατιρικές και παραπολιτικές στήλες να πλήξουν. Ήδη, ο Βενιζέλοιος βρήκαν θέμα στο ότι στην Παπουτσής και Καρχιμάκης είναι μπατζανάκηδες και ζήτησαν από τον Καρχιμάκη να απόσχει από τις διαδικασίες. Ο Καρχιμάκης απάντησε μέσω κύκλων του (ναι, εκεί φτάσαμε, να έχει «κύκλους» ο Καρχιμάκης!) και χρησιμοποιώντας τρίτο πρόσωπο μεγαλοπρέπειας, ότι θα ασκήσει το θεσμικό του ρόλο! Ο δε Παπουτσής απάντησε, μέσω κολλητών του, ότι ο ίδιος και ο Καρχιμάκης είναι στο ΠΑΣΟΚ πολύ πριν πάνε ο Βενιζέλος με τον Λοβέρδο. Αναμένεται η συνέχεια του ξεκατινιάσματος.

ΥΓ1: Ο ατελείωτος Στέφανος Τζουμάκας ανακοίνωσε ότι θα κατέβει κι αυτός για υποψήφιος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Αντε να δούμε αν θα μαζεψει τις απαιτούμενες υπογραφές.

ΥΓ2: Ο Πάγκαλος δεν πάει με τίποτα τον Βενιζέλο και θα κάνει ότι μπορεί για να του κόψει το δρόμο προς την προεδρία. Δεν πάει, όμως, και τον Παπουτσή. Και τρίτη υποψήφιότητα δεν βρίσκει. Φαντάζεστε το δράμα που περνάει;

■ Με τι πλάτες παιζει;

Μόνη κι έρημη η Διαμαντοπούλου, επιμένει να κάνει τα δικά της τσαλιμάκια στον πολιτικό στύρο. Μετά το ξεκαθάρισμα από τον Παπαδήμο ότι θα πάει σε εκλογές την άνοιξη, άλλαξε το τροπάρι της εξάντλησης τ

Στις 23 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο, υπό την αιγίδα της βρετανικής κυβέρνησης, Διεθνής Διάσκεψη για την τύχη της Σομαλίας, με τη συμμετοχή της Παγκόμιας Τράπεζας, της ΕΕ, του ΟΗΕ, της Αφρικανικής Ένωσης και κορυφαίων κυβερνητικών αξιωματούχων από περίπου 40 χώρες και περιφερειακούς οργανισμούς. Στη διάσκεψη αυτή, ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον, μεταξύ άλλων, εκτίμησε ότι υπάρχει «μια ευκαιρία χωρίς πρηγούμενο να αλλάξει η κατάσταση στη Σομαλία» και ανακοίνωσε τη δημιουργία ενός ταμείου σταθερότητας για να βοηθηθεί η αγροτική ανάπτυξη στη χώρα, τη χορήγηση 51 εκατ. στερέων για τους σομαλούς πρόσφυγες που βρίσκονται στην Κένυα και στην Αιθιοπία και τη συγκρότηση ομάδας επιφέρης η οποία θ' αναλάβει να προετοιμάσει την επόμενη διεθνή διάσκεψη για τη Σομαλία, που θα πραγματοποιηθεί το καλοκαίρι στην Τουρκία.

Η Χίλαρι Κλίντον εστίσασε στην αναγκή πολιτικής εξομάλυνσης στη Σομαλία και ο διορισμένος σομαλός πρωθυπουργός Αμπντιουέλι Μοχάμεντ Αλι δήλωσε ότι θα χαιρέτιξε μια διεθνή αεροπορική επιδρομή κατά των Ισλαμιστών της «Άλ Σαμπάτμπ» στη χώρα του, γιατί οι ισλαμιστές είναι «διεθνές πρόβλημα και χρειάζεται διεθνή λύση»!

Στο τελικό ανακοινωθέν της διάσκεψης αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι θα δοθεί «νέα ώθηση στην πολιτική διαδικασία», θα ενισχυθεί η αποστολή της Αφρικανικής Ένωσης στη Σομαλία ώστε να φτάσει στους 17.700 άντρες από τους 12.000 που είναι σήμερα, θα δοθεί βοήθεια για την εκπαίδευση των σομαλικών δυνάμεων Ασφάλειας και θα «ενταθούν οι διεθνείς προσπάθειες για την καταπολέμηση της πειρατίας και της τρομοκρατίας».

Προς τι όμως ξαφνικά τόσο ενδιαφέρον για την τύχη της Σομαλίας; Τι κρύβεται πίσω από την «ανθρωπιστική βοήθεια» των αυτόκλητων «σωτήρων»; Την απάντηση δίνει η βρετανική εφημερίδα «Observer» (25/2/12). Σε άρθρο της με τίτλο «Η Βρετανία ηγείται εξόρμησης για έρευνες πετρελαίου στη σπαρασσόμενη από τον πόλεμο Σομαλία», μεταξύ άλλων, ανα-

■ Σομαλία

Το πετρέλαιο πίσω από το «ανθρωπιστικό ενδιαφέρον»

φέρει:

«Η Βρετανία εμπλέκεται σε μια μυστική μεγάλων προσδοκιών εξόρμηση για πετρέλαιο στη Σομαλία, με την κυβέρνηση να προσφέρει ανθρωπιστική βοήθεια και ενίσχυση της ασφάλειας, ελπίζοντας να εξασφαλίσει μεριδιό στη μελλοντική ενέργειακή βιομηχανία της πολιορκημένης χώρας...

Ο Ντέιβιντ Κάμερον φιλοξένησε την περασμένη βδομάδα μια διεθνή διάσκεψη για τη Σομαλία, που υποσχέθηκε περισσότερη βοήθεια, οικονομική ενίσχυση και μέτρα για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η διάσκεψη ακολούθησε την αιφνιδιαστική επίσκεψη του υπουργού Εξωτερικών Ουλίαμ Χέικ στη Μογκαντίσου, τη σομαλική πρωτεύουσα, όπου μιλήσε για την «αρχή μιας ευκαιρίας να ξανακτιστεί η χώρα».

Ο Observer είναι σε θέση να αποκαλύψει ότι, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, βρίσκονται σε εξέλιξη συνομιλίες ανάμεσα σε βρετανούς αξιωματούχους και σομαλούς ομολόγους τους για την εκμετάλλευση κοιτασμάτων πετρελαίου που έχουν ανακαλυφθεί στην άγονη βορειοανατολική περιοχή της χώρας. Ο Αμπντούλικαντί Αμπντί Χάσι, υπουργός για τη Διεθνή Συνεργασία στην Πούντλαντ, μια ημιαυτόνομη από το 1994 περιοχή στη βορειοανατολική Σομαλία, όπου το πρώτο πετρελαιο αναμένεται να αντληθεί τον επόμενο μήνα, δήλωσε: «Έχουμε συνομιλήσει με βρετανούς αξιωματούχους, που μας έχουν προσφέρει βοήθεια για τη μελλοντική διοχείριση των κοιτασμάτων πετρελαίου. Θα μιλήσουμε την παραγωγική μας ικανότητα για να μεγιστοποιήσουμε

τα μελλοντικά κέρδη από την πετρελαϊκή βιομηχανία». Και πρόσθετε ότι προσβλέπουν στην BP ως εταίρο που θελουν να τους βοηθήσει στις έρευνες για πετρέλαιο και στην οικοδόμηση της παραγωγικής τους ικανότητας.

Ο σομαλός πρωθυπουργός Αμπντιουέλι Μοχάμεντ Αλι δήλωσε ότι η κυβέρνησή του δεν έχει άλλη επιλογή παρά να προσελκύσει δυτικές εταιρίες στη Σομαλία προσφέροντας ένα μεριδιό των φυσικών πόρων της χώρας, που περιλαμβάνουν πετρελαιο, φυσικό αέριο και μεγάλα αποθέματα ουρανίου. «Ο μόνος τρόπος –είπε– που μπορούμε να πληρώσουμε (τις δυτικές εταιρίες) είναι να τις πληρώσουμε σε ειδος, μπορούμε να πληρώσουμε με φυσικούς πόρους στις τιμές της αγοράς».

Η Βρετανία δεν είναι η μόνη χώρα που προσβλέπει στην ανάπτυξη των τεράστιων φυσικών πόρων της Σομαλίας. Τον περασμένο μήνα άρχισε έρευνα για πετρελαιο στην Πούντλαντ από την καναδική εταιρία Africa Oil, την πρώτη εταιρία που θα αντλήσει πετρελαιο στη χώρα στις επόμενες 20-30 μέρες. Η εταιρία υπολογίζει σε 4 δισεκατομμύρια βαρέλια το πετρελαιο στα δύο κοιτάσματα την εκμετάλλευση των οποίων έχει αναλάβει. Άλλες έρευνες δείχνουν ότι μόνο η Πο-

στικών δυνάμεων (με πρώτες τις ΗΠΑ), που το 1992 πραγματοποίησαν στρατιωτική επέμβαση στη Σομαλία για να σταματήσουν δήθεν την ανθρωπιστική καταστροφή που προκαλούσε η λιμοκτονία.

Ολα αυτά σημαίνουν κλιμάκωση της έντασης στρατιωτικής επέμβασης στη χώρα. Επέμβαση που ξεκίνησε το 2006, με πρόσχημα τον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας», με την εισβολή, καθ' υπαρχόευση του Λευκού Οίκου, αιθιοπικών στρατευμάτων, που κατέφεραν να ανατρέψουν τη μετριοπαθή Ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων, που είχε καταφέρει να επιβιβλεί στους διάφορους πολέμαρχους και να επιβιβλεί για πρώτη φορά από το 1991 μια στοιχειώδη ειρήνευση και ασφάλεια στο μεγαλύτερο μέρος της Σομαλίας. Δύο χρόνια αργότερα, τα αιθιοπικά στρατεύματα κατοχής αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν κάτω από την πίεση του απελευθερωτικού κινήματος που αναπτύχθηκε από τα πιο ριζοσπαστικά κομμάτια της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων, αφήνοντας πίσω τους τη διορισμένη από τον ΟΗΕ κυβέρνηση και τα στρατεύματα της Αφρικανικής Ένωσης από το Μπουρούντι και την Ουγκάντα να την υποστηρίζουν. Εκτός οι συγκρούσεις ανάμεσα στα τελευταία και τους ισλαμιστές αντάρτες του κινήματος «Άλ Σαμπάτμπ», που είχαν υπό τον έλεγχό τους το μεγαλύτερο μέρος της χώρας, συνεχίστηκαν. Το Οκτώβριο του 2011, εισέβαλαν στη Σομαλία ισχυρές δυνάμεις του στρατού της Κένυας και άρχισαν τις επιχειρήσεις, με την υποστήριξη της αεροπορίας, εναντίον των ανταρτών του «Άλ Σαμπάτμπ». Ενα μήνα αργότερα ενισχύθηκαν με την εισβολή για δεύτερη φορά αιθιοπικών στρατευμάτων. Οι Αμερικανοί από τη στρατιωτική βάση τους στο Τζιμπούτι συντονίζουν τις επιχειρήσεις των εισβολέων και παράλληλα εκτελούν στοχευμένες επιθέσεις με τηλεκατευνόμενα αεροσκάφη εναντίον μαχητών και βάσεων του «Άλ Σαμπάτμπ». Ο στόχος είναι προφανής. Να συντρίψουν τους ισλαμιστές του «Άλ Σαμπάτμπ» και να «καθαρίσουν» το τοπίο το συντομότερο δυνατόν για να αναλάβουν οι πολυεθνικές το έργο της «ανοικοδόμησης» και της «ανάπτυξης» της πολύπλαθης χώρας.

■ Συρία

Πέρα από τις θεωρίες συνομωσίας

«Δεξιοπλίσουμε... Θα υποστηρίξουμε την Αλ Καΐντα στη Συρία; Τώρα και η Χαμάς υποστηρίζει την αντιπολίτευση, θα υποστηρίξουμε τη Χαμάς στη Συρία;». Τα λόγια της Χίλαρι Κλίντον στο CBS ανέτρεψαν όλα τα σενάρια συνομωσίας των υποστηρικτών του Ασαντ για δήθεν οργανωμένο σχέδιο ανατροπής του από τη Δύση. Οχι ότι οι ηγεσίες των αντικαθεστωτικών δυνάμεων δεν έχουν κομπρεύ με τους Δυτικούς, αλλά τα πράγματα απέχουν πολύ από το να θεωρήσει κανείς ότι όλα είναι φτιαχτά για να ρίξουν τον... επαναστάτη Ασαντ. Γιατί οι εκατοντάδες διαδηλώσεις όλους αυτούς τους μήνες, που σχεδόν καθημερινά τρο-

φοδοτούν με υλικό το διαδίκτυο, εκφράζουν την αγανάκτηση σημαντικού μέρους του πληθυσμού, που έχει φουντώσει τόσο ώστε ακόμα και η Χαμάς, διά στόματος του πρώην πρωθυπουργού Ισμαΐλ Χανίγια, να χαιρετίζει τους διαδηλωτές «της αραβικής άνοιξης ή μάλλον του ισλαμικού χειμώνα» στη Συρία (ομιλία του Χανίγια σε τζαμί του Καΐρου).

Ηταν η πρώτη φορά που η Χαμάς (με τόσα χρόνια παρουσία στη Δαμασκό, όπου ήταν και η έδρα της ηγέτη της Χάλεντ Μισάλ) έσπασε τη σιωπή της, παίρνοντας σαφή θέση υπέρ των διαδηλωτών και προκαλώντας την αντιδραση της Κλίντον. Η τελευταία επεσήμανε ότι η Συρία «δεν είναι Λι-

Στραγγαλισμός με στόχο την υποταγή

Το ξέρετε το τελευταίο ανέκδοτο για το Ιράν; Οι καιούσι Σιωνιστές, όταν αποφασίσουν να χτυπήσουν, δεν θα το πουν στον καλό θέιο Σαμ, για να τον απαλλάξουν από τις κατηγορίες εναντίον του ότι δεν σταμάτησε το χτύπημα! Αυτό... αποκάλυψε η εβραϊκή εφημερίδα Χαρέτζ την περασμένη Δευτέρα και... όλοι πάγωσαν! Μόνο που τα προπαγανδιστικά τερτίπια είναι παραμύ

■ Αφγανιστάν

Καμιά ασφάλεια για τις δυνάμεις κατοχής

Δε λέει να κοπάσει το κύμα διαδηλώσεων που σαρώνει από άκρη σ' άκρη το Αφγανιστάν από τις 21 Φλεβάρη που έγινε γνωστό ότι αμερικάνοι στρατιώτες στην αεροπορική βάση Μπαγκράμ αφαίρεσαν από τη βιβλιοθήκη της φυλακής, που συνδέεται με τη βάση, αντίτυπα του κορανίου και άλλα ισλαμικά κείμενα και τους έβαλαν φωτιά για να τα καταστρέψουν. Η πράξη αυτή, που συνιούταν κατάφωρη προσβολή της πίστης, των αρχών και της κουλτούρας του αφγανικού λαού, έβαλε στην άκρη τις αντιθέσεις και τις εχθρότητες ανάμεσα στις διάφορες φυλές και εθνότητες που ζουν στη χώρα και τους έστρεψε από κοινού εναντίον του κοινού εχθρού. Ο απολογισμός μέχρι στιγμής βαρύς. Τουλάχιστον 30 διαδηλωτές νεκροί και εκατοντάδες τραυματίες από τα πυρά των δυνάμεων κατοχής.

Οι αντιδράσεις ήταν παντού βίαιες. Αμερικανικές, γαλλικές, γερμανικές και νορβηγικές βάσεις δέχτηκαν επιθέσεις αικόνη και σε σχετικά ήσυχες περιοχές του βόρειου Αφγανιστάν. Ενδεικτικά, στις 24 Φεβρουαρίου, στην πόλη Ταλοκάν του βόρειου Αφγανιστάν, με 200.000 πληθυσμό, στην πλειοψηφία Τατζίκους, χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν έξω από μια μικρή γερμανική βάση στο κέντρο της πόλης και άρχισαν να πετούν πέτρες και να πυροβολούν στον αέρα. Γεγονός που αναγκάσαε το διοικητή να μεταφέρει για λόγους ασφαλειας τους 50 στρατιώτες της βάσης στη βάση της Κουντούζ και να ανακοινώσει το κλείσιμο της βάσης. Στις 25 Φλεβάρη, χιλιάδες διαδηλωτές επιτέθηκαν σε κυβερνητικά κτήρια και πυρπόλησαν τμήμα του συγκρο-

τήματος του ΟΗΕ στην πόλη Κουντούζ, ο πληθυσμός της οποίας αποτελείται από Παστούν, Τατζίκους και Ουζμπέκους. Τέσσερις διαδηλωτές έπεσαν νεκροί και δεκάδες τραυματίστηκαν από τα πυρά της αστυνομίας στις συγκρούσεις που ξέσπασαν στην πόλη. Την ίδια μέρα, στην επαρχία Κουντούζ, οργισμένοι διαδηλωτές επιτέθηκαν με χειροβομβίδες σε αμερικανική βάση, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 7 αμερικάνοι στρατιώτες και να σκοτωθούν 2 διαδηλωτές από πυρά μέσα από τη βάση. Επίσης, στην πόλη Χεράτ στο δυτικό Αφγανιστάν, η οποία κατοικείται στην πλειοψηφία από Τατζίκους, δέχτηκε επίθεση το αμερικανικό προξενείο.

Ομως το γεγονός που προκάλεσε τη μεγαλύτερη ανησυχία στην αμερικανονατοϊκή στρατιωτική ηγεσία (οι διαδηλώσεις ήταν λίγο πολύ αναμένομενες) ήταν η εκτέλεση εν ψυχρῷ δύο υψηλόβαθμων αμερικανών συμβούλων μέσα στο υπουργείο Εσωτερικών. Πρόκειται για ένα συνταγματάρχη και ένα ταγματάρχη που βρέθηκαν νεκροί πάνω στα γραφεία τους, με μια σφαίρα στο πίσω μέρος του κεφαλιού τους, στο αυτοτρόφο ρουρούμενο Κέντρο Διοίκησης και Ελέγχου, που χρησιμοποιείται μόνο από δένους συμβούλους, στο οποίο

οι μόνοι Αφγανοί που έχουν πρόσβαση είναι οι διερμηνείς. Την ευθύνη ανέλαβαν οι Ταλιμπάν, ενώ το υπουργείο Εσωτερικών κατονόμασε, με βάση τις σκηνές που κατέγραψαν οι κάμερες του χώρου, έναν αξιωματικό Ασφάλειας του υπουργείου, ο οποίος κατάφερε να διαφύγει. Λίγες ώρες αργότερα, ο αμερικάνος στρατηγός Τζόν Άλλεν, διοικητής των δυνάμεων κατοχής στο Αφγανιστάν, έδωσε εντολή να αποχωρήσουν όλοι οι αμερικάνοι και λοιποί νατοϊκοί σύμβουλοι απ' όλα τα υπουργεία μέσα και γύρω από την Καμπούλ για λόγους ασφαλειας. Είναι η πρώτη φορά που δίνεται τέτοια εντολή. Δύο μέρες νωρίτερα, στις 23 Φλεβάρη, ένας άντρας με στολή του αφγανικού στρατού πυροβόλησε και σκότωσε δύο αμερικανούς στρατιώτες στο ανατολικό Αφγανιστάν. Τουλάχιστον 10 αμερικάνοι στρατιώτες έχουν σκοτωθεί από την αρχή της χρονιάς από αφγανούς στρατιώτες τους οποίους εκπαίδευαν, ενώ από το 2007 έχουν σκοτωθεί συνολικά τουλάχιστον 70 αμερικάνοι στρατιώτες σε 46 επιθέσεις, οι μισές από τις οποίες έγιναν μετά το Μάιο του 2009.

Όλα αυτά τα γεγονότα είναι βέβαιο ότι θα επηρεάσουν τις εξελίξεις στο Αφγανιστάν. Καταρχήν, δεν υπάρχει αμ-

βή, που είχες βάση επιχειρήσεων στη Βεγγάζη, που είχες ανθρώπους που αντιπροσώπευαν όλη την αντιπολίτευση, και συμπλήρωσε ότι «δε θα φέρεις τανκς από τα σύνορα με την Τουρκία, το Λιβανό και την Ιορδανία, αυτό δεν πρόκειται να συμβεί». Την περασμένη Τρίτη, δε, ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου, Τζέι Κάρνεϊ, δήλωσε ότι η κυβέρνησή του είναι προβληματισμένη από το γεγονός ότι «η Αλ Καΐντα και άλλοι εξτρεμιστές επιχειρούν να εκμεταλλευτούν τη βάρβαρη καταστολή του συριακού καθεστώτος εναντίον της αντιπολίτευσης».

Από την άλλη, ο βρετανός υπουργός Εξωτερικών, Ουλίαν Χέικ, απέκλεισε ξανά οποιαδήποτε σκέψη για την ανάπτυξη «ειρηνευτικής δύναμης» στη χώρα και η Ευρωπαϊκή Ένωση αρκέστηκε στην επιβολή πρόσθετων κυρώσεων στην κεντρική τράπεζα της Συρίας και στο πάγωμα

των περιουσιακών στοιχείων στο εξωτερικό διάφορων σύριων κυβερνητικών αξιωματούχων, εκφράζοντας την αμέριστη συμπαράστασή της στο Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, το οποίο απεκάλεσε ως «τον μοναδικό εκφραστή των Σύριων που ζητούν δημοκρατία και ειρηνική αλλοίωση». Στο τελευταίο, όμως, σύμφωνα με τη «Φωνή της Ρωσίας», εμφανίστηκαν οι πρώτοι τριγμοί με την αποχώρηση 20 επιφανών στελεχών.

Όλα αυτά δείχνουν ότι η κατάσταση στη Συρία δεν είναι εύκολη ούτε για να κάνουν παιχνίδι οι ιμπεριαλιστές ούτε όμως και για να συνεχίσει το... θερέστο έργο του ο Ασαντ που δεν διστάζει να στήνει δημοψήφισματα την ίδια στιγμή που μακελεύει τη Χομς. Ακόμα όμως κι αυτό το δημοψήφισμα, με 57.4% συμμετοχή, στο οποίο το 89% περίπου των ψηφισάντων τάχθηκε υπέρ της αναθεώρησης του Συντάγματος

για πολυκομματικό σύστημα και τον τερματισμό της παντοκρατορίας του κόμματος Μπάθα, δείχνει ότι ο Ασαντ αναγκάστηκε να κάνει ελιγμό για να τιθασεύσει τη λαϊκή αγανάκτηση. Εναν ελιγμό καθαρά υποκριτικό, αφού το νέο Σύνταγμα του δίνει τη δυνατότητα ν' ανανεώνει τη θητεία του επί 16 συναπτά έτη ακόμα! Ούτε τη συμμετοχή στο δημοψήφισμα, όμως, μπορούμε να επιβεβαιώσουμε τον αριθμό των 7.500 νεκρών που δίνει ο ΟΗΕ, οι 2.000 από τους οποίους, σύμφωνα με το καθεστώς, ανήκουν στις δυνάμεις καταστολής. Γιατί ο πολέμος προπαγάνδας οργιάζει ένθετην κακείθεν στη Συρία. Πίσω από τον πόλεμο αυτό κρύβεται η αντίθεση ενός μεγάλου τμήματος του λαού στο καθεστώς Ασαντ, που δεν είναι και τόσο... λαοφίλες όσο το παρουσιάζουν τα παπαγαλάκια του.

Και άλλη απεργία πείνας στα σιωνιστικά κάτεργα

Τις 17 μέρες απεργίας πείνας συμπληρώνει σήμερα η Χάλαμπη Σαλάμπη, ζητώντας την απελευθέρωση της. Η Σαλάμπη βρίσκεται φυλακισμένη στις ισταγλινές φυλακές από τις 16 Φλεβάρη υπό το καθεστώς της «διοικητικής κράτησης». Ακολουθώντας το παράδειγμα του Αντνόν Χαντέρ, ο οποίος πέτυχε την απελευθέρωση του ύστερα από 66 μέρες απεργίας πείνας, μετατρέπει το σώμα της σε όπλο στρέφοντάς το ενάντια στο ναζιστικής έμπνευσης νομικό καθεστώς της «διοικητικής κράτησης». Το συγκεκριμένο καθεστώς επιτρέπει στους σιωνιστές να φυλακίζουν Παλαιστινίους χωρίς κατηγορίες και χωρίς ορισμένο χρόνο φυλάκισης.

Η Σαλάμπη έχει φυλακιστεί ξανά το 2009 με το καθεστώς της «διοικητικής κράτησης» και παρέμεινε στη φυλακή για δυόμιση χρόνια. Απελευθερώθηκε λίγες μέρες πριν ξαναπάρθει στις 16 Φλεβάρη. Με μια μαφιόζικου τύπου επιδρομή, κομάντο των ισταγλινών δυνάμεων κατοχής εισέβαλαν στο σπίτι της και αφού την ξεγύμνωσαν και της επιτέθηκαν σεξουαλικά κατά τη διάρκεια του σωματικού της ελέγχου, την απήγαγαν, ενώ όταν έφευγαν από το σπίτι έριξαν και ποδοπάτησαν το κάδρο του νεκρού αδερφού της, μάρτυρος-μαχητή της παλαιστινιακής αντίστασης. Μια βδομάδα μετά την απαγωγή της, οι ήλικιαμένοι γονείς της σε ένδειξη αλληλεγγύης στη Σαλάμπη ξεκίνησαν απεργία πείνας σ' ένα αντίσκηνο έξω από το σπίτι τους και την κατάργηση της «διοικητικής κράτησης».

Αντίσταση στην καρατόμηση της Παιδείας

Πυρ με πλαστικές σφαίρες άνοιξαν οι μπάτσοι στην Βαρκελώνη, κατά τη διάρκεια μεγάλης φοιτητικής διαδήλωσης την περασμένη Τετάρτη. Η διαδήλωση 60 χιλιάδων φοιτητών, σύμφωνα με τους διοργανωτές (25 χιλιάδων κατά τις Αρχές), έγινε μετά από κάλεσμα συνελεύσεων από εφτά Πανεπιστήμια ως απάντηση στις άγριες περικοπές που αποφάσισε η περιφερειακή κυβέρνηση της Καταλονίας στο πλαίσιο της μείωσης του δημόσιου χρέους. Η διαδήλωση δεν άργησε

να πάρει βίαιο χαρακτήρα, όταν... «προβοκάτορες-κουκουλόφοροι» τόλμησαν να πετά

Κοινωνική ερημοποίηση

Χρειαζόταν μήπως να μας πει ο Καψής ότι τον Ιούνιν θα παρθούν νέα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα; Δεν το ξέρουμε από την περίοδο του Μεσοπρόθεσμου; Δεν το αναφέρει ο προϋπολογισμός του 2012; Δεν το ξέρουμε από το Μνημόνιο-2; Δεν το έχει πει δεκάδες φορές τους τελευταίους μήνες ο Βενιζέλος; Δεν ξέρουμε ακόμα και το ύψος των «παρεμβάσεων» του 2013-14; Προς τι, τότε, ο Θόρυβος από τη δύλωση Καψή;

Ο δημοσιογραφικός θόρυβος εντάσσεται στο πλαίσιο του ψυχολογικού πολέμου ενάντια στον ελληνικό λαό. Πρόκειται για την τακτική του «σοκ και δέος». Να σκύψουν όλοι το κεφάλι, να ψάξουν τρύπα να κρυφτούν, να επικρατήσει το δόγμα «ο σώζων εσυτόν σωθήτω».

Είναι ξεκάθαρο πια ότι η Ελλάδα αποτελεί το πειραματόζωο για την πρώθηση αντεργατικών μεταρρυθμίσεων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή. «Το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο έχει ήδη φύγει», δηλώνει κυνικά ο πρόεδρος της EKT Μάριο Ντράγκι, την ίδια ώρα που «μπουκώνει» τις τράπεζες με χαμπλότοκο δάνεια συνολικού ύψους 1 τρισ. ευρώ (λεπτομέρειες στη σελίδα 16).

Δεν θα είναι, βέβαια, ίδιου βάθους οι αντεργατικές ανατροπές σε όλα τα κράτη της ΕΕ, όπως ποτέ δεν ήταν ίδιο το επίπεδο των εργατικών κατακτήσεων. Στην καρδιά των ιμπεριαλιστικών μπτροπόλεων υπήρχε πάντοτε η «πολυτέλεια» να δίνονται στους εργάτες κάποια ψίχουλα από την υπερεκμετάλλευση των αποικιών και των εξαρτημένων χωρών. Για την Ελλάδα, πάντως, η κεφαλαιοκρατική πολιτική γράφει στην ούγια της «κινεζοποίηση». Το αναφέρει ευθέως το Μνημόνιο-2: οι μισθοί πρέπει να κατέβουν σε επίπεδα Νοτιοανατολικής Ευρώπης, δηλαδή Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Αλβανίας.

Το αστικό πολιτικό σύστημα είτε εφαρμόζει αυτή την πολιτική είτε φροντίζει να μην ξεσπούθει οι εργάτες, οι άνεργοι, οι νέοι. Να παραμένουν οι ταξικοί ανταγωνισμοί μέσα σε πλαίσια ανεκτά από το σύστημα, με ύπατο ρυθμιστή τους τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, τις εκλογές, τη μοιρασία των κοινοβουλευτικών εδρών.

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως μέσα στον καπιταλισμό δεν υπάρχει κανένα μέλλον για τους εργαζόμενους. Η κοινωνική ερημοποίηση είναι αυτή που βιώνουμε και που θα τη βιώσουμε πιο έντονα τα επόμενα χρόνια. Αν θέλουμε να ξεφύγουμε απ' αυτή, αν θέλουμε ν' ανθίσει το χαμόγελο στα χείλη των παιδιών μας, αν θέλουμε ν' απαλλαγούμε από την ανεργία, τη φτώχεια, την εξαθλίωση, θα πρέπει ν' απαλλαγούμε από τον καπιταλισμό που τις προκαλεί.

Πρέπει να έρθουμε σε σύγκρουση με ό,τι εκφράζει τον καπιταλισμό και πρώτα-πρώτα με την πολιτική του Εξουσία, το κράτος, τη βεντάλια των πολιτικών δυνάμεων που συναπαρτίζουν το πολιτικό σύστημα. Γ' αυτό πρέπει να οργανωθούμε πολιτικά, αυτόνομα, ταξικά.

Τόση ξεφτίλα για μερικές φήμους! Ο Φρανσουά Ολάντ, με κοστούμι και σκαρπίνι, μπήκε στο στάβλο, πήρε τη μάνικα και τη βούρτσα και πλένει την αγέλαδα! Και μεις γελάμε με τον Πανίκα που ντυνόταν Ζορό... Υπάρχουν και χειρότερα σπις... πολιτισμένες δημοκρατίες...

■ Μαϊμούδες

Μάταια πασχίζει ο Λαζαρέδος να μας πείσει ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος από τη γενίκευση της χρήσης των γενόσημων φαρμάκων και την υποχρέωση των γιατρών του ΕΟΠΥ να συνταγογραφούν σχεδόν αποκλειστικά αυτά. Ακόμα και να μην υπήρχαν καταγγελίες από ειδικούς (όπως π.χ. το Τμήμα Φαρμακολογίας της Ιατρικής Σχολής του ΑΠΘ), υπάρχει η λογική και η εμπειρία. Τι είναι τα γενόσημα φάρμακα; Το αντίστοιχο των «μαϊμούδων» στον τομέα των φαρμάκων. Απλά, στη φαρμακευτική δεν τα λένε «μαϊμούδες», όπως σε όλους τους άλλους τομείς του εμπόριου, αλλά για ευνόητους λόγους τους έδωσαν ένα ευπρόσωπο όνομα. Θα πλημμυρίσει η αγορά από φτηνά φάρμακα ασιατικής προέλευσης και ο κοσμάκης θα παρακαλάει το δεό να βάλει το χέρι του. Εμείς διαμηνύουμε μόνο το σκάνδαλο με το κινέζικο βρεφικό γάλα που περιείχε μελαμίνη και έστειλε στον άλλο κόσμο πρόωρα τόσα παιδάκια. Τίποτ' άλλο. Όσο για τους ελέγχους, ξέρουμε ότι αυτοί, στο βαθμό που γίνονται, αφορούν μόνο τυπικά στοιχεία εμπορικής φύσης. Ο επί της ουσίας έλεγχος δεν είναι παρά ο περιβόλτος «αυτοέλεγχος» των επιχειρήσεων.

ους δια έχει νέες εξάρσεις και ως μοχλός δα χρησιμοποιείται για νέες επιδέσεις ενάντια στον εργαζόμενο λαό.

Τι επιτεύχθηκε με το «κούρεμα»; Μια πρόσκαιρη διασχέριση του χρέους, για να μη χρεοκοπήσει άτακτα το ελληνικό κράτος και σταματήσουν οι διεδνείς τοκογλύφοι να εισπράπουν τα υπέρογκα τοκοχρεούλουσιά τους. Για τις τράπεζές τους δούλεψαν οι ιμπεριαλιστές της Ευρωζώνης.

ζόμενος στο ότι δια μειωθεί και αυτών ο μισός; Τι έχει δει, άλλωστε, απ' αυτή την κάστα; Μόνο να βγάζει τις απεργίες παράνομες και καταχρηστικές και να γεμίζει τις φυλακές με φτωχο-

■ Αντιδραστική συντεχνία

«Συνεπώς, ο συνταγματικός νομοδέτης επιπάσσει ιδιαίτερη μισθολογική μεταχείριση για τους δικαστικούς λειτουργούς, η οποία συνάδει με το λειτουργητή τους και τη διάκριση των εξουσιών και ως εκ τούτου δεν νοείται ταύτιση των δικαστικών λειτουργιών με οποιαδήποτε άλλη κατηγορία υπαλλήλων και λειτουργών, οι οποίοι δεν αποτελούν άμεσα όργανα του κράτους».

Αυτά ανέφεραν, μεταξύ άλλων, σε επιστολή τους προς τον Παπαδόπουλο οι προέδροι των έξι δικαστικών ενώσεων, διαμαρτυρόμενοι στη μείωση των μισθών των δικαστών, που δια γίνει με την αναμόρφωση των ειδικών μισθολογίων που προβλέπεται από το Μνημόνιο-2.

Για μια ακόμη φορά εμφανίζονται ως μια αντιδραστική συντεχνία, ομολογώντας ότι μόνον αυτοί αποτελούν «άμεσα όργανα του κράτους». Γιατί, λοιπόν, να δώσει την παραμικρή σημασία ένας εργα-

■ Αρπαχτές

«Το Αμερικανικό Κολλέγιο Deree σε συνεργασία με την ακαδημαϊκό Φίλορ Α. Ζαφειροπούλου του Πανεπιστημίου Brunel του Λονδίνου προσφέρει έναν κύκλο σεμιναρίων που γίνονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Τίτλος των σεμιναρίων είναι "Κοινωνικές Επιχειρήσεις: Δημιουργία, Χρηματοδότηση και Απειλές" και έχουν στόχο να εκπαιδεύσουν σε δέματα όπως: ίδρυση, χρηματοδότηση-επιδότηση, οργάνωση και ανάπτυξη Κοινωνικών Επιχειρήσεων, sustainable business management και triple bottom line success, κοινωνική καινοτομία, social networks και Κοινωνικό Franchise. Το σεμινάριο απευθύνεται σε επιχειρηματίες και στελέχη του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα που αναζητούν νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες, καινοτόμες μεθόδους διοίκησης, κερδοφόρες στρατηγικές Εταιρικής Κοινωνικής Ευδύνης, καθώς και σε Μη Κερδοσκοπικές Οργανώσεις (ΜΚΟ) που αναζητούν εναλλακτικές και πρωτοποριακές στρατηγικές εσόδων. Τα μαθήματα ξεκίνουν την 29η Φεβρουαρίου 2012 και ολοκληρώνονται σε είκοσι επτά (27) ώρες διδασκαλίας. Στο τέλος των μαθημάτων χορηγείται Πιστοποιητικό Επαγγελματικών Σπουδών. Επιδοτείται το 30% των διδάκτων για νέους έως 30 ετών από τη Γ' Νέας Γενιάς και το 45% για εταιρείες από τον ΛΑΕΚΟΑΕΔ».

Η παραπάνω ειδηση δημοσιεύτηκε στον αστικό Τύπο και μας προσφέρει μια απή απόδειξη για τις καινούργιες αρπαχτές πάνω στα λιγοστά κούδυλα που διατίθενται για τις κακόφημες «ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης». Όλοι αυτοί οι τύποι δια μοιραστούν λεφτά από ευρωπαϊκά προγράμματα και λεφτά του ΟΑΕΔ που μαζεύονται από εισφορές των εργαζόμενων. Την ώρα που πετοκόβουν βίαια το γλίσχρο επίδομα ανεργίας, τα λαμόγια στήνουν πάρτη με τα λεφτά του ΟΑΕΔ.

διάθολους.

■ Το γαρ πολὺ της θηλίψεως

Ρε τον κακόμοιρο τον Χρυσοχοΐδη. Δεν του έφταναν όλα τ' άλλα, ήρθε και ο Ρέσλερ να τον αποτελείσει με τις δηλώσεις του, σύμφωνα με τις οποίες ο Χρυσοχοΐδης δεν είναι παρά ένας παρλαπίπας που λέει συνεχώς ψέματα. Και να 'χει και τον Βενιζέλο να δηλώνει με νόημα στο Μέγα ότι «εγώ μια φορά που τον συνάντησα τον κ. Rösler στην Αθήνα που ήδελε να δει και τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομικών, είχα μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση μαζί του και σύμφωνήσαμε σε όλες τις διαπιστώσεις». Δηλαδή, μια χαρά άνδρωπος είναι ο Ρέσλερ, σύμφωνα με τον Μπένι.

Τι να κάνει κι ο έρμος ο Χρυσοχοΐδης, βγήκε μετά τον Μπένι στο ίδιο δελτίο για να διαψεύσει τον Ρέσλερ. Κι επειδή το γέλιο συνεχίζοταν, την επομένη έστειλε ποι paper με τίτλο «Άτυπο Ενημερωτικό Σημείωμα για την κατάσταση που επικρατεί στη Γερμανία και πυροδοτεί τις λεκτικές επιθέσεις των Γερμανών πολιτικών!» Διαβάστε πώς ξεκινούσε το ποι paper: «Σύμφωνα με στοιχεία που προέρχονται από πηγές που γνωρίζουν πολύ καλά τη γερμανική προγραμματικήτη, θα πρέπει να ξέρουμε τρία πράγματα για να καταλάβουμε την κατάσταση που επικρατεί τον τελευταίο καιρό στην Γερμανία». Το πρώτο στοιχείο ήταν ότι (κρατηθείτε) «εχθές, 22 Φεβρουαρίου, ήταν για τους Γερμανούς τα Κουλουματα - Ασερμπιτβοχ. Παραδοσιακά αυτή την μέρα στη Βαυαρία μαζεύονται οι επικεφαλής των κομμάτων και έχουν για μια μέρα την άνεια να λαϊκίζουν. Ο καθένας τους κυριολεκτικά λέει το «κοντό και το μακρύ» του. Δεν δίνει ουδείς ιδιαίτερο βάρος σ' αυτά τα show off». Η πλάκα είναι ότι δεν βρέθηκαν παπαγαλάκια ν' αναπαράγουν αυτή τη σπαρταριστή γραμμή. Μπορεί να ταΐζονται, αλλά πάνω απ' όλα μετράει η γραμμή του εκδότη που δέλει τον Χρυσοχοΐδη πολιτικό ρεντίκολο.

■ Γελοιότητες

Κάντε τον κόπο να διαβάσετε ολόκληρη την επιστολή που έστειλε ο Τσίρας στους αρχηγούς κρατών της ευρωζώνης, στον πρόεδρο της Κομισιόν, στον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και στον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [φιλοξενείται στην ιστοσελίδα του ΣΥΝ (www.syn.gr/gr/keimeno.php?id=26100) και δα καταλάβετε πώς ο συνδιασμός ευρωλαγνείας και λαϊκισμού οδηγεί στην πολιτική γελοιοποίηση]. Απευδύνεται ο Τσίρας στην Μέρκελ, τον Σάρκοζι, τον Μόντι, τον Ραχόι, τον Ρομπάι, τον Γιούνκερ και τους άλλους ευρωηγέτες για να τους πει ότι ο Παπανδρέου και ο Σαμαράς δεν έχουν τη λαϊκή εξουσιοδότηση να δεσμεύσουν την Ελλάδα σε συνδήκες και συμφωνίες τέτοιου τύπου και ότι η κυβέρνηση Παπαδήμου δεν διαδέτει την απαραίτητη για τέτοιες συμφωνίες δημοκρατική νομιμοποίηση. Και τι επικαλείται; Το ότι «ένα τέτοιο έλλειμμα νομιμοποίησης έρχεται επίσης σε σύγκρουση με την πλούσια δημοκρατική παράδοση της δικής σας χώρας» και γι' αυτό «αν συνεχίστε, θα δημιουργήσει κακό προηγούμενο για την Ελλάδα και την Ευρώπη συνολικά, οι οποίες, πάνω από όλα, έχουν μια κοινή κληρονομιά πολιτικών και δημοκρατικών παραδόσεων, που πρέπει να γίνει σεβαστή!»

Και πώς καταλήγει η επιστολή; «Για όλους αυτούς τους λόγους, σας γνωστοποιώ ότι ο ελληνικός λαός, μόλις αποκαταστήσει το δικαίωμά του να εκφράζει δημοκρατικά τη βούλησή του και ανακτήσει τον έλεγχο των δημοκρατικών του δεσμών, πιθανότατα δα επιφυλαχθεί να αναγνωρίσει ή να τηρήσει τις συμφωνίες στις οποίες ετοιμάζεται να προχωρήσει η παρούσα κυβέρνησή του!»

«Πιθανότατα δα επιφυλαχθεί» ο ελληνικός λαός; Και καλά, το «πιθανότατα» να το δεχτούμε (χάριν οικονομίας) ως έκφραση μετριοφρού σύνης ενόψει του εκλογικού αποτελέσματος, όμως η «επιφύλαξη» τι ακριβώς περιεχόμενο έχει; Οτι μπορεί να ζητηθεί απλά η... επαναδιαπραγμάτευση και όχι η ακύρωση; Τι μένει απ' όλο αυτό το καραγκιοζίλικι; Ο προπαγανδιστικός ντόρος ότι ο Τσίρας έστειλε μια επιστολή και η επιδειξη ευρωλαγνείας, με την αναγνώριση της Ευρωζώνης ως πεδίου αναφοράς κάθε πολιτικής. Η φράση «πιθανότατα δα επιφυλαχθεί» σημαίνει ότι τα πάντα δα κινηθούν εντός των ορίων της Ευρωζώνης και με την προϋπόθεση ότι δα τύχουν την έγκρισης των δεσμικών της οργάνων.

■ Διαψεύσεις και γαργάρες

«Δεν υπάρχουν εγγυήσεις ότι η πορεία που επιλέχτηκε οδηγεί στην επιτυχία. Μπορεί να μην είναι η τελευταία φορά που η γερμανική Βουλή συζητά το δέμα της οικονομικής βοήθειας προς την Ελλάδα». Σε ποιον ανήκει η παραπάνω δήλωση; Στον Βόλγκανγκ Σόιμπλε. Και ποιος έκανε γαργάρα τις δικές του δηλώσεις; Ο Βενιζέλος που μετά το Eurogroup της 21ης Φεβρουαρίου διαβεβαίωνε σε όλους τους τόνους, ότι το πρόβλημα του χρέους λύθηκε οριστικά. Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που ο Βενιζέλος (και όχι μόνο) κάνει γαργάρα τις δηλώσεις του. Εσχάτως, όμως, παραέχει γίνει προκλητική η μαύρη προπαγάνδα.

Σενάρια μετεκλογικής συγκυβέρνησης

Λένε πως από μικρό κι από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια. Θυμηθήκαμε την παροιμία καθώς παρακολουθούσαμε τον πολιτικό θόρυβο που έξπτασε μετά τη δήλωση Λοβέρδου, ότι το πιθανότερο είναι μετά τις εκλογές να συγκυβερνήσουν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, δυνητικά και με πρωθυπουργό τον Σαμαρά, εφόσον η ΝΔ θα είναι πρώτο κόμμα, οπως δέχνουν τα πρόγματα.

Είναι γνωστό ότι ο Λοβέρδος συχνά λειτουργεί ως ταύρος σε υαλοπωλείω. Εν προκειμένω έκανε δυο γκάφες. Πρώτον, βγήκε και παραδέχτηκε δημόσια αυτό που απαγορεύεται διά ροτπάλου να ομολογήσει ένας αιστός πολιτικός και ιδιαίτερα ένα πρωτοκλασάτο στέλεχος αστικού κόμματος εξουσίας: ότι το κόμμα του θα βγει δεύτερο στις εκλογές. Δεύτερον, παραβίασε τον κανόνα ότι υπάρχουν πρόγματα που γίνονται αλλά δεν λέγονται. Δήλωσε, ότι το ΠΑΣΟΚ θα μπει σε συγκυβέρνηση, ακόμα και με τον Σαμαρά πρωθυπουργό.

Και τα δύο, βέβαια, είν' αλήθεια, όμως δεν λέγονται. Ο Λοβέρδος, μέσα στον οιστρό του και στη συνεχή προσπάθειά του να εντυπωσιάσει, απεκάλυψε ένα σενάριο που φαντάζει σήμερα ως το πιο πιθανόν. Συγκυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού», με πρωθυπουργό τον Σαμαρά, στο βαθμό που η ΝΔ πάρει μια καθαρή νίκη από το ΠΑΣΟΚ. Και αντιπρόεδρο, φυσικά, τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, κατά το γερμανικό πρότυπο. Τα πρόγματα μετά τις εκλογές δεν θα είναι ίδια όπως τότε που παραιτήθηκε ο Παπανδρέου και έβαλαν τον Παπαδήμο. Γιατί ο Παπανδρέου κατέρρευσε ενώ είχε κοινοβουλευτική πλειοψηφία, ζήτησε στη στήριξη από την αντιπολίτευση και ήταν λογικό να απαιτηθεί η παραίτησή του. Ενώ το δεύτερο κόμμα δεν θα δικαιούται να απαιτήσει από τον Σαμαρά να παραμερίσει. Αυτός θα πάρει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, άλλωστε. Βέβαια, υπάρχουν και αυτοί που πιέζουν για συνέχιση της λύσης Παπαδήμου, όμως δύσκολα θα μπορέσουν να στερήσουν από τον Σαμαρά το δικαίωμα να γευτεί την πρωθυπουργία.

Ο πρώτος που την έπεσε στον Λοβέρδο ήταν ο Παπουτσής, που ευτιμάζόταν να ανακοινώσει την υποψηφιότητά του για την προεδρία του ΠΑΣΟΚ. «Είναι πολιτικά άστοχη κάθε συζήτηση για μετεκλογική συνεργασία πριν φτάσουμε στις εκλογές και εκφρασθεί δημοκρατικά ο λαός», είπε, για να συμπληρώσει: «Μια τέτοια προσέγγιση οριοθετεί το πολιτικό στήγμα του Κινήματος και οδηγεί στη συρρίκνωση της κοινωνικής βάσης του ΠΑΣΟΚ.

Διαφωνών πλήρως με αυτή την πρακτική του συμβιβασμού με την ήττα. Επιμένω στην προσπάθεια για να αναδείξουμε το ενωμένο, δυνατό και νικηφόρο ΠΑΣΟΚ. Αυτό που έχει ανάγκη η χώρα και η μεγάλη δημοκρατική παράταξη». Παπαρίες μεν, που όμως λειτούργησαν σαν μαχαιριά στο σώμα των βενιζελικών. Γι' αυτό και ο Μπένι έβαλε συνεργάτες του να πουν δύτι ο ίδιος όχι μόνο δεν είχε εγκρίνει τη δήλωση Λοβέρδου, αλλά δεν την γνώριζε καν. Οι ίδιοι συνεργάτες του επιβεβαίωναν ότι ο Βενιζέλος «ενοχλήθηκε» από τη δήλω-

ση Λοβέρδου και ότι έγινε αποδέκτης διαμαρτυριών εκ μέρους κορυφαίων στελεχών του ΠΑΣΟΚ. Τη συνεργασία του, πάντως, με τον Λοβέρδο δεν την διέκοψε και σ' αυτό βοήθησε η γκέλα που έκανε η ΝΔ.

Αντί ν' απαντήσουν αμέσως στον Λοβέρδο απορρίπτοντας την πρότασή του και επιμένοντας στη στρατηγική της αυτοδυναμίας, όπως είναι καθιερωμένο να γίνεται προεκλογικά, οι συνεργάτες του Σαμαρά δεν έκαναν κανένα σχόλιο, ενώ σε συζήτησης τους με δημοσιογράφους ελέγοντας ότι αυτή η δήλωση είναι θετική, γιατί αναγνωρίζει το σαφές προβάδισμα της ΝΔ. Οταν κατάλαβαν ότι είχαν παραδεινεύτει, έσπευσαν εκ των υστέρων (με καθυστέρηση μιας μέρας) να κάνουν δηλώσεις, διά στόματος Μιχελάκη, πως οι συγκυβέρνηση θα είναι πρώτη σε σχέση με το παρελθόν. Άλλωστε, τα δύο αυτά κόμματα ψήφισαν το Μνημόνιο-2, που αποτελεί το ευργάλιο της αστικής εξουσίας για τα επόμενα χρόνια και από την πολιτική που αυτό υπαγορεύει (υπό αυτηρότατη, αποικοκρατικό τύπου επιτροπεία από τους δανειστές) και επομένως δεν θα δυσκολευτούν καθόλου να συγκυβερνήσουν.

Η προοπτική αυτή, βέβαια, δεν τους α

Καλπάζουν οι τιμές, πέφτει η κατανάλωση

Aύξηση κατά 7,5% σημείωθηκε στο Γενικό Δείκτης Τιμών Παραγωγού στη Βιομηχανία του μήνα Γενάρη 2012, σε σύγχρονη βάση.

Η μοίρα της αποικίας

Από πότε ένας άνθρωπος στέλνει προσωπικές, φριλικές επιστολές και φροντίζει να τις δημοσιοποιήσει στον Τύπο; Ούτε τα τηλεοπτικά σούργελα δεν το κάνουν αυτό. Ο, τι και να λέει ο Πετσάλνικος (μέσω των τσιρακιών του), όσο κι αν προσπαθεί να παρουσιάσει σαν φιλική, λόγω της καλής προσωπικής σχέσης που έχουν, την επιστολή του πρόδρου της Γερμανικής Βουλής, αυτή δεν είναι παρά μια ακόμα ωμή παρέμβαση των αποικιοκρατών στα πολιτικά ζητήματα της αποικίας. Δεν έστειλε ραβασάκι ο Νόρμπερτ στον Φιλιππο, αλλά επίσημη επιστολή ο πρόεδρος της Γερμανικής Βουλής στον πρόεδρο της Ελληνικής Βουλής. Γ' αυτό και φρόντισε να τη διαρρεύσει στην Frankfurter Allgemeine Zeitung. Χωρίς το δημοσίευμα της γερμανικής εφημερίδας, δεν θα ξέραμε τίποτα.

Και βέβαια, το πόσο ιταμό ή διπλωματικό είναι το ύφος της επιστολής δεν έχει καμιά σημασία. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι ο πρόεδρος ενός κοινοβούλιου έχει το θράσος ν' απευθύνεται στον πρόεδρο του κοινοβούλιου μιας έντης (και τυπικά ανεξάρτητης) χώρας, να του λέει ότι οι γερμανοί βουλευτές έχουν αναστατωθεί από δημοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία Ελληνες βουλευτές έχουν βγάλει λεφτά στο εξωτερικό και να τον ρωτάει τι μέτρα σκοπεύει να πάρει για να διαλυθούν οι ανησυχίες των γερμανών βουλευτών! Αυτό στη γλώσσα των διεθνών σχέσεων λέγεται ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά άλλης χώρας.

Αυτή είναι η μοίρα της αποικίας και των «αρχόντων» της, οι οποίοι, απομονωμένοι εντελώς από το λαό τους, προσβλέπουν μόνο στην προστασία των μεγάλων δυνάμεων. Στη νεοελληνική γλώσσα αυτό λέγεται και δωσιλογισμός.

Όλα τα γουρούνια έχουν την ίδια μούρη

Aυτός ο Μάρτιν Σουλτς, ο πρόεδρος του ευρωκοινοβούλιου, ο σοσιαλισταράς, δεν είναι ο άνθρωπος στον οποίο απευθύνθηκε η ΓΣΕΕ ζητώντας παρέμβαση υπέρ των εργαζόμενων; Δεν είναι ο ίδιος που του «φτιάχνε την «αντιμημονιακή» αγιογραφία η Κατσέλη; Αυτός είναι που έφτασε μες στη βδομάδα στα μέρη μας και πραγματοποίησε ομιλία σε κοινή συνεδρίαση των επιτροπών Εξωτερικών και Οικονομικών της Βουλής. Και τι είπε στην ομιλία του; Κάλεσε τους Ελληνες βουλευτές να υπερψηφίσουν τα μέτρα, γιατί άλλις η Ελλάδα θα βρεθεί εκτός ευρώ!

Οπως χαρακτηριστικά είπε, ««Ελλάδα πρέπει να μείνει στο ευρώ» γιατί «αν αποτύχει αυτό το κοινό νόμισμα, η Ευρώπη με ένα δραματικό τρόπο θα χάσει στο πλαίσιο του παγκόσμιου ανταγωνισμού». Όσο για τη σκληρή πολιτική λιτότητας τη θεώρησε απαραίτητη, γιατί πρέπει να εφαρμόσουμε «μια πολιτική εξοικονόμησης, θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Δεν μπορούμε στην επόμενη γενιά να αφήσουμε χρέη επίχρεων! Μετά κατέθεσε τον οβιό του στο παγκάρι των εκβιασμών, καλώντας τους βουλευτές να ψηφίσουν τα αντιλαϊκά μέτρα, έστω και με πόνο ψυχής. «Ξέρω πόσο δύσκολο είναι να πάρουμε αποφάσεις μεγαλύτερες από τον ορίζοντα που πρέπει κανένας να εκλεγεί», είπε, όμως «τα προβλήματά σας είναι παρόμοια με αυτά των μελών των Κοινοβουλίων όλης της Ευρώπης».

Φυσικά, σαν Γερμανός, έκανε προπαγάνδα υπέρ των γερμανικών μονοπωλίων που... εμποδίζονται να επενδύσουν και ζήτησε να τους στρώσουμε κόκκινο χαλί να περάσουν, καταργώντας κάθε περιορισμό και κάθε έλεγχο. «Αν έχουμε γραφειοκρατικά εμπόδια τα οποία θα απεμπλήσουμε τότε θα έχουμε τους μεγάλους επενδυτές που μπορούν να μπουν στην ήλιακή ενέργεια», είπε με κυνικότητα. Και βέβαια, δεν παρέλειψε να καταφέρθει κατά των λαϊκών κινητοποιήσεων, λέγοντας ότι «οι εικόνες ανθρώπων που καίνε σημαίες της ΕΕ στους δρόμους με κάνουν να νοιάθω πάνω έχω τρωθεί προσωπικά!»

κριση με τον αντίστοιχο δείκτη του Γενάρη 2011. Εμφανίζεται αυξητική τάση, δεδομένου ότι πέρυσι η σύγκριση Γενάρη 2011 – Γενάρη 2010 είχε δείξει αύξηση 7,3%. Αυτή η αυξητική τάση εμφανίζεται και σε δωδεκάμηνη βάση. Ο μέσος Δείκτης του δωδεκάμηνου Φλεβάρης 2011 – Γενάρης 2012 παρουσίασε αύξηση 7,7%, έναντι αύξησης 6,8%

που είχε μετρηθεί από την Ελλάστατη ένα χρόνο πριν.

Οι τιμές αυτές θα περάσουν, φυσικά, στη λιανική, οδηγώντας σε άνοδο τον Γενικό Δείκτη Τιμών Καταναλωτή. Κι αυτό, μολονότι οι λιανικές πωλήσεις εξακολουθούν να πέφτουν, όπως δείχνουν τα στοιχεία της Ελλάστατης. Τα τελευταία στοιχεία για την εξέλιξη του Δείκτη Κύκλου Εργασιών

σιών και του Δείκτη Ογκού των λιανικών πτωλήσεων αφορούν τον Δεκέμβρη του 2011 και δείχνουν πτώση του Δείκτη Κύκλου Εργασιών (χωρίς τα καύσιμα) κατά 9,1%, σε σχέση με το Δεκέμβρη του 2010 (που είχαμε πτώση κατά 17,2%). Με τα καύσιμα ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών έπεισε τον περασμένο Δεκέμβρη κατά 11%. Ο Δείκτης

Ογκου, που είναι πιο αντιπροσωπευτικός γιατί δείχνει τη μάζα των εμπορευμάτων σε σταθερές τιμές, δείχνει πτώση το Δεκέμβρη του 2011, χωρίς τα καύσιμα, κατά 10% και με τα καύσιμα κατά 12,7%.

Εξακολούθει, λοιπόν, να πέφτει η λαϊκή κατανάλωση αικόμια και στα τρόφιμα, αλλά οι τιμές των βιομηχάνων εξακολουθούν ν' ανεβαίνουν.

Εκβιασμοί επί εκβιασμών

Την περασμένη Δευτέρα, ο «πολύς» Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ ανέλαβε να δώσει γραμμή στους έλληνες πολίτες για την ψήφο τους στις επερχόμενες εκλογές, δηλώνοντας στη γερμανική Hannoversche Allgemeine Zeitung: «Αν ακραία κόμματα ενισχυθούν σε τέτοιο βαθμό που το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ να μην μπορούν να σχηματίσουν έναν πλειοψηφικό κυβερνητικό συναπτισμό και κληθούν να κυβερνήσουν πολιτικοί οι οποίοι θα αποχωρήσουν από το πρόγραμμα βοήθειας, τότε θα αποχωρήσουμε και εμείς».

Φυσικά, κανένας από τη συγκυβέρνηση και τα κόμματά της δεν ενοχλήθηκε, γι' αυτό και δεν διαμαρτυρήθηκαν για παρέμβαση στα εσωτερικά

για την επιστροφή της Ελλάδας, ο οποίος –όπως είπε– δεν θα είναι επιτρόπος προϋπολογισμού, όπως είχαν προτείνει οι Γερμανοί, αλλά επιτρόπος ανοικοδόμησης που θα συνεργάζεται στενά με τον επίτροπο Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων Ολί Ρεν.

Στην πρόταση Γιούνκερ αντέδρασαν ο Μπαρόζο και ο Χαν (επίτροπος Περιφερειακής Πολιτικής), αντίδραση που πρέπει να αποδοθεί στον πόλεμο εξουσίας μεταξύ των μανδαρίνων των διάφορων ευρωενωσιακών οργάνων (οι κομισάριοι θέλουν όλη η εξουσία της επιτροπείας να ασκείται από την task force του Ράιχενμπαχ). Πήρε θάρρος κι ο Παπαδήμος,

που βρισκόταν στις Βρυξέλλες για συνάντηση με τον Μπαρόζο, και απέρριψε κι αυτός, κομψά, την πρόταση Γιούνκερ, δηλώνοντας ότι η ευθύνη για την εφαρμογή του προγράμματος (του Μηνημονίου-2 δηλαδή) ανήκε στην ελληνική κυβέρνηση και ότι η στήριξη που δίνεται από την Κομισιόν είναι επαρκής για την υλοποίηση του προγράμματος.

Ανεξάρτητα από τον ανταγωνισμό ανάμεσα στα διάφορα ευρωενωσιακά κέντρα, σημασία έχει ότι το ζήτημα της ενίσχυσης της επιπροπείας βρίσκεται σταθερά στην ατζέντα και αυτό ακριβώς υπενθυμίζει και η νέα πρόταση Γιούνκερ.

Μεταμεληθέντες

Α σήμαντη η σοδειά των μεταμεληθέντων που κατέφερε να μαζέψει ο Σαμαράς. Ο Μανόλο Κεφαλογιάννης (που από την επαύριο κιόλας της διαγραφής του είχε πει ότι θα γυρίσει) και οι παντελώς άγνωστοι Δερμετζόπουλος, Τζηκαλάργιας, Λεονταρίδης και Καρυπίδης. Τα πιο τρανταχτά ονόματα (Γκιουλέκας, Καρασμάνης, Ζώης, Βαγιωνάς, Μαρκόπουλος, Βλάχος, Βόζεμπεργκ) μαζί με μερικούς δευτεροκλασάτους (Γιανάκης, Ιατρίδης, Παπασιώζος) προτίμησαν να απόσχουν από τη Βουλή, για ν' αναζητήσουν αργότερα τρόπο επιστροφής στη ΝΔ. Κάποιοι μπορεί να το σκέφτονται ακόμη για δημιουργία νέου σχήματος και να θέλουν πρώτα να δουν τι ψάρια θα πιάσουν.

Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ είχαμε διπλάσιο αριθμό μεταμεληθέντων, με πρώτον και καλύτερον τον Μαγκούφη που έκανε και την περισσότερη φασαρία όταν καταψήφιζε το Μηνημόνιο-2. Από κοντά και μερικοί άλλοι (οι και υφυπουργοί διατέλεσαντες και παλιοί εργαστηρές Κουτσούκος και Κουσελάς, μαζί με τους Αντωνακόπουλο, Δημητρουλόπουλο, Κεγκέρογλου, Αράπογλου, Καρύδη, Μήχου και Τζελέπη), που είχαν ψηφίσει επί της αρχής το Μηνημόνιο-2 και είχαν καταψήφισε άρθρα του και που αυτή τη φορά ψήφισαν και με τα δυο χέρια τον εφαρμοστικό, με σκοπό να ξαναγυρίσουν στο ΠΑΣΟΚ και να είναι και πάλι υποψήφιοι. Αντίθετα, η Ξενογιαννακοπούλου δήλωσε παρούσα, Κουβέλης και Παπαμιχάλης απείχαν, ενώ η ομάδα Καστανίδη τοιμάζει κόμμα μαζί με την Κατσέλη.

Αντιμεταναστευτικό ντελίριο από τη ΝΔ

</div

- KONTPA

Στα τάρταρα η τιμή της εργατικής δύναμης

Με Πράξη Νομοθετικού Πε-
ριεχομένου έγινε τελικά
το πετσόκομμα των μισθών και
η ανατροπή του δικαίου των
συλλογικών διαπραγματεύσε-
ων. Οπως γράψαμε στο προη-
γούμενο φύλλο, σχετική εξου-
σιοδότηση έδωσε στο υπουρ-
γικό συμβούλιο ο αποικιοκρα-
τικός-δωσιλογικός νόμος για το
Μηνημόνιο-2 (Ν.4046/2012), που

φορά κουρελόχαρτο το ίδιο το
αστικό Σύνταγμα και έχουν το
κεφάλι τους ήσυχο. Άλλωστε,
ο συνταγματολόγος Βενζέλος,
κάθε φορά που γίνεται ανα-
φορά στο Σύνταγμα, καλεί
όσους το επικαλούνται να πά-
νε στην ουσία και επικαλείται...
τον Μαρξ. Εχουμε έκτακτες
συνθήκες, λέει, και όλα δικαιο-
λογούνται.

αναγόρευσε τις σχετικές προβλέψεις του Μνημόνιου-2 σε «πλήρεις κανόνες δικαίου ἀμεσητής εφαρμογής», προκειμένου να μην υπάρξουν κοινοβουλευτικές οξύνσεις και ενδεχόμενες εμπλοκές κατά τη διαδικασία ψήφισης εφαρμοστικού νόμου. Εκάπων για μια ακόμη

με την απελευθέρωση των αγορών εργασίας, όπως αυτές δικαιολογούνται από λόγους γενικότερου συμφέροντος συνδέομενοι με τη λειτουργία της εθνικής οικονομίας και την ανάγκη λήψης έκτακτων μέτρων για την προστασία της» επικαλείται και η ΠΝΠ του υπουργικού συμβούλιου της συγκυβέρνησης που παίρνει τα εξής μέτρα:

1 Μειώνει τα κατώτατα όρια μισθών και ημερομισθίων της ΕΠΣΣΕ (Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας) κατά 22%, αναδρομικά από 14.2.2012 και «μέχρι την ολοκλήρωση του προγράμματος δημιουργικής

προσαρμογής. Μειώνει τα κατώτατα όρια για νέους ηλικίας κάτω των 25 ετών κατά 32% (καταργεί προηγούμενες διατάξεις που προέβλεπτον μειώσεις για τους νέους και τους μαθητευόμενους και τους εντάσει σε όλους στη γενική μείωση του 32%). Επι, ο κατώτατος μισθός από 751 μικτά πέφτει στα 586 μικτά και για τους νέους στα 511 μικτά.

2 Καταργεί μια βασική αρχή του εργατικού δικαίου, την αρχή της συλλογικής διαπραγμάτευσης, που αποτελούσε το καμάρι της μεταπολιτευτικής αστικής Ελλάδας. Αναφέρει η ΠΝΠ: «Η άμεση προσαρμογή

στα νέα μειωμένα κατώτατα
όρια μισθών και ημερομισθών,
όπως καθορίζονται στις προηγ
γούμενες παραγράφους, δεν
προϋποθέτει τη σύμφωνη γνώ
μη των εργαζομένων». Πλέον
έχουμε κρατικά καθορισμένους
μισθούς, κρατικά ελεγχόμενη
διοικήση της εργατικής δύνα
μης.

3 Οι ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις καταργούνται και καθορίζεται κρατικά το περιεχόμενο των νέων συμβάσεων. Οσες συμβάσεις έχουν λήξη ή καταγγελθεί παύουν να ισχύουν εντός τριμήνου (δηλαδή από τα μέσα Μάη). Κι αυτές που ισχύουν, όμως, μπορεί να

λάζει και κλιμάκιο κι ας έχει συ-
μπληρώσει τον απαιτούμενο
χρόνο.

Πλέον, οι καπιταλιστές θα μπορούν να περάσουν στις συλλογικές συμβάσεις που αυτοί επιθυμούν, είτε χρησιμοποιώντας εργοδοτικά επιχειρησιακά σωματεία είτε εξαναγκάζοντας τους εργαζόμενους να υπογράφουν ατομικές συμβάσεις, αφού δε θα έχουν καμιά ατομική προστασία.

Τεματίζεται και η διαιτησία,
το καμάρι του αστορεφορμι-
οτικού συνδικαλισμού και της
πασοκικής σοσιαλδημοκρατί-
ας. Πλέον, προσφυγή στη διαι-
τησία θα μπορεί να γίνεται μό-
νο εφόσον συμφωνούν και τα
δύο μέρη. Οσες προσφυγές εκ-
κρεμούν στον ΟΜΕΔ τίθενται
στο αρχείο!

Καταργείται η μονιμότητα στης ΔΕΚΟ, σ' αυτές που έχουν σημειωθεί αυτό το καθεστώς και σ' αυτές που το είχαν οποιαδήποτε στιγμή στο παρελθόν και έχει μείνει η μονιμότητα στους εργαζόμενους. Καταργείται κάθε διάταξη, κανονιστική απόφαση, συλλογική σύμβαση, διαιτητική απόφαση ή Κανονισμός Εργασίας «που υποκρύπτουν μονιμότητα ή ρήτρες μονιμότητας».

μης ρίχνεται στα τάρταρα. Η «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης ολοκληρώνεται. Η καπιταλιστική αυθαιρεσία αποθεώνεται.

Κράτος τραπεζιτών

Μέχρι και τα 50 δισ. ευρώ (και όχι 20 που έλεγαν αρχικά) ή 30 που τα ανέβασαν στη συνέχεια μπορεί να φτάσουν τα κεφάλαια που θα χορηγηθούν για την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών μετά το «κούρεμα» των κρατικών ομολόγων που κατέχουν. Μιλάμε για ζεστό χρήμα που θα δονείστε το ελληνικό κράτος από τον EFSF (Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας) και θα τα παραδώσει στους τραπεζίτες για να τα διαχειριστούν. Ο Βενιζέλος, με το απύθμενο θράσος που τον διακρίνει, μιλά τώρα και για «ανακεφαλαιοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων». Είπε μιλώντας στη Βουλή, την Τρίτη 28 Φλεβάρη: «Τα ασφαλιστικά ταμεία ήδη έχουμε προβλέψει ότι θα ανακεφαλαιοποιηθούν, θα αναπτυγγωθεί η περιουσιακή τους απάλεια με τον ειδικό φορέα που έχουμε ψηφίσει στον προηγούμενο νόμο, στο ν.4046/2012 πριν από δεκαπέντε ημέρες». Οι τραπεζίτες παίρνουν ζεστό χρήμα, ενώ τα ασφαλιστικά ταμεία παίρνουν ένα αδειανό πουκάμισο, ένα πουκάμισο στοιχεία.

φορεά στον οποίο **ειδικωμένη** θεών κάποια περιουσιακά στοιχεία, ἀγνωστα ποια και ποιας αξίας και ποιας δυνατότητας αξιοποίησης.

Σύμφωνα με την απαίτηση της τρόικας, το δημόσιο για τα κεφαλλαία που θα χορηγήσει στις τράπεζες θα πάρει κοινές μετονόμαστες. Μάλιστα αντέβλει τις

— μεταρρυθμίσεις, εράσι, επίσης, και σε κάθε άλλη καπιταλιστική επιχείρηση, σημασία έχει η καθημερινή διαχείριση, το μάνοντζεντ. Εκεί γίνονται τα παιχνίδια, εκεί οι διαχειριστές κλέβουν τους μετόχους, εκεί γίνονται οι κομπίνες. Κι εκεί το κράτος, ο μεγαλομέτοχος, δεν θα έγει κοινένα λόγο.

«Προσδοκούμε –έπιε ο Βενιζέλος– να πάρουμε πίσω όσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος από τα δισεκατομμύρια που θα έχει επενδύσει ο ελληνικός λαός στην ανασυγκρότηση του τραπεζικού συστήματος, γιατί αυτά επιβαρύνουν το χρέος, γιατί αυτά τα οφείλει ο ελληνικός λαός και στόχος μας είναι να διαθέσουμε τις μετοχές για να μειώσουμε το χρέος και για να

μειώσουμε το βάρος που θα κουβαλά ο ελληνικός λαός σε δύο, σε πέντε χρόνια». Προσέξτε τη διατύπωση. Μέχρι πρότινος, έλεγαν ότι σε μια πενταετία το πολύ θα πάρουν πίσω τα λεφτά που θα δοθούν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και με σημαντικό κέρδος. Εφερναν, μάλιστα, ως παράδειγμα της ΗΠΑ, όπου η κυβέρνηση αποκόμισε υπεραξίες ξαναπουλώντας τις μετοχές στους τραπεζίτες, όταν οι τράπεζες ανέκαμψαν από την κρίση. Τώρα, ο Βενιζέλος κατεβάζει τις προσδοκίες στο

«να πάρουμε πίσω δόσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος από τα δι- σεκατομμύρια». Τα υπόλοιπα τι θα γίνουν; Θα πάνε στις τοσέπες των τραπεζιτών και των μεγαλοκαπιταλιστών που ελέγχουν το μετοχικό κεφαλαίο των τραπεζών. Καθήκον των τραπεζιτών είναι να μαγειρέψουν έτσι τ' αποτελέσματα, ώστε να εμφανίζεται μια με- γάλη μαύρη τρύπα ζημιών, με- ταγγίζοντας τα κέρδη στις τοσέπες μιας χούφτας καπιτα- λιστών κι αφήνοντας τη ζημιά στον μεγαλομέτοχο, δηλαδή στο ελληνικό δρυιόστιο.

Απατηλή προπαγάνδα από υπουργό και παπαγαλάκια

Στις 12 Φλεβάρη, ψηφίστηκε στην ολομέλεια της Βουλής, με συνοπτικές διαδικασίες, ο νόμος 4046/2012, με τον οποίο επικυρώθηκε το αποικιοκρατικό Μνημόνιο-2. Με την παράργαρο 6 του άρθρου 1 του νόμου αυτού επικυρώθηκε το τσεκούρωμα του κατώτατου μεροκάμπατου της ΕΓΣΣΕ (Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας) κατά 22% και μπήκε η ταφόπιλακα στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και στην κακόφημη διαίτησία.

Με δύο άρθρα στα προηγουμένα φύλα λα της «Κ» αποκαλύψαμε ότι εκτός από την κατακρεούργηση του επιδόματος ανεργίας, κατακρεούργειται και η κατώτερη επικουρική σύνταξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που οι κυβερνώντες του έφασαν αποθεματικά πάνω από 4 δισ. ευρώ, με συνέπεια να το έχουν μετατρέψει σ' ένα μπατιρημένο υπερ-επικουρικό ταμείο. Με τη συρρίκνωση του κατώτατου μεροκάματου επιδιώκουν να συρρικνώσουν το επίδομα ανεργίας και την κατώτερη σύνταξη που δίνει το ΙΚΑ –ΕΤΕΑΜ, με σκοπό:

– Να πάνε τα λεφτά της επιδοτούμενης ανεργίας στο κεφάλαιο ως κίνητρο για την αύξηση δήθεν της απασχόλησης.

– Να επιταχυνούνται οι ιδιαίτερες ενσωμάτωσης της επικουρικής σύνταξης στην κύρια σύνταξη και έτσι να καταβάλλεται μόνο μια σύνταξη.

Αποδειξάμε ακόμη, ότι με τη δραστική μείωση του κατώτατου μεροκάμπτου της

ΕΓΣΣΕ θα μειωθούν και τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων, γιατί σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι ασφαλιστικές εισφορές συυχετίζονται με το κατώτατο μεροκάνουντο της ΕΓΣΣΕ.

Στη συνέχεια, ο εργατοφάγος υπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης, με τροπολογία που κατέθεσε την Παρασκευή 24 Φλεβάρη, ανάμεσα στ' άλλα διατηρεί (άγνωστο για πόσο χρόνο) το κατώτατο μεροκάμπτο στα 33,57 ευρώ, προκειμένου να μη χαθούν έσοδα από τα ασφαλιστικά ταμεία. Γιατί εάν οι υπολογισμοί γίνονταν με το νέο κατώτατο μεροκάμπτο των 26,18 ευρώ, τα Ταμεία θα έχαναν αρκετά από τις ασφαλιστικές εισφορές. Επειδή όμως αυτή η τροπολογία συντάχθηκε στο γόνατο και κατατέθηκε την τελευταία στιγμή στη Βουλή, δεν συμπεριέλαβε αρκετές περιπτώσεις και γ' αυτό, αργά ή γρήγορα, ο Γ.Κουτρουμάνης θα κάνει και άλλη νομοθετική παρέμβαση για να παγώσει το κατώτατο σε τιμές 31/12/2011, ώστε τα ασφαλιστικά ταμεία να μη χάσουν έσοδα από ασφαλιστικές εισφορές.

Για Εξεκρφωμα, ο Κουτρουμάνης περιέλαβε και μερικές περιπτώσεις στις οποίες διατηρεί το κατώτατο μεροκάματο στα επίπεδα της 31/12/2011 (33,57 ευρώ). Για παράδειγμα, στην περίπτωση ζευγαριού ηλικιωμένων που ο ένας είναι συνταξιούχος και ο άλλος δεν έχει κανένα εισόδημα, ο συνταξιούχος παίρνει ως επιβομβατικό 1,5 μεροκάματο της ΕΓΣΣΕ. Γ' αυτή την

περίπτωση, ο εργατοφάγος υπουργός κρατάει το κατώτατο μεροκάμπτο στα 33,57 ευρώ. Ετσι ο συνταξιούχος της συγκεκριμένης κατηγορίας, χάρη στην... ευ-
σπλαχνία του υπουργού, θα πάρει «ολό-
κληρο το επίδομα αυτό» και δεν θα χάσει
το τεράστιο ποσό των 11,08 ευρώ το μή-
να!

Το θράσος του κυρίου αυτού δεν έχει όρια. Κάνει το μαύρο άσπρο και βάζει τα πιπαγαλάκια του να γράφουν, στις φυλλάδες τους, όταν κατέθεσε την τροπολογία, ότι μ' αυτή παιρίνουν ανάσα οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι. Δεν μπήκαν, βέβαια, στον κόπο να μας το αποδείξουν, γιατί δεν μπορούν. Πρόκειται για θράσος, γιατί οι εργαζόμενοι που θα βγουν στην σύνταξη χάνουν απ' αυτή τη ρύθμιση, δεδομένου ότι, μετά την τροπολογία, θα πληρώσουν περισσότερα χρήματα για την εξαγορά του πλαισιωτικού χρόνου. Γιατί η εξαγορά, μετά την ψήφιση της τροπολογίας, θα γίνεται με 33,57 και όχι με 26,18 ευρώ.

Εμείς φυσικά δε διατυπώνουμε αίτημα μείωσης του κατώτατου για να πληρώνουν οι εργαζόμενοι λιγότερα για την εξαγορά του πλαισιωτικού χρόνου. Εμείς προβάλλεμε και προβάλλουμε το πρωσθητικό αίτημα να μην πληρώνουν οι εργαζόμενοι εισφορές για σύνταξη, αιτυχήματα κ.λπ., γιατί είναι οι μοναδικοί πταρογωγοί του κοινωνικού πλουτού και της υπεραξίας που καρπώνεται το κεφαλαίο.

Η τιμωρία

Την υπαλληλική νοοτροπία των μετεμφυλιακών χρόνων κουβαλάει ως φαίνεται ο διευθυντής του 2ου Λυκείου Κιλκίς, ο οποίος τιμώρησε με αποβολή 68 μαθητές γιατί πήραν μέρος σε συλλαλητήριο, που οργανώθηκε από τοπικούς φορείς ενάντια στη δημιουργία των μεταλλείων χρυσού. Η συμμετοχή στον αγώνα για την αποτροπή ενός περιβαλλοντικού εγκλήματος, αποτελεί έγκλημα καθοσιώσεως για τον παιδαγωγό να σου πετύχει και τιμωρείται, αντί να προβάλλεται και να επαινείται ως στάση ζωής.

Κάτι τέτοιοι στενοκέφαλοι, στεγνοί και στυγνοί εκπαιδευτικοί, που κλείνουν ερμητικά αντί ν' ανοίγουν τις χαραμάδες στους τοίχους του αστικού σχολείου, που αντί ν' αφουγκραστούν τις αγωνίες της νεολαίας και να χαρούν που αυτή αφυπνίζεται και μετέχει στα κοινά -στα κοινά βεβαίως που συναρτώνται με τους αγώνες των εργαζόμενων γονιών και συντοπιτών τους για μια καλύτερη ζωή, ειδικά στις μέρες μας που οι κατακτήσεις χρόνων συνθίζονται και ξεπουλίζονται μπρι παρά και φαστ-τρακ η δημόσια περιουσία- αυτοί θυροβούνται και τρέχουν να επιβάλλουν τον τρόμο και την τάξη, είναι προφανώς αξέπταινο για τους πολιτικούς τους προϊστάμενους. Που ως τώρα σιωπούν και συνεπώς, εμμέσως πληγ σαφώς, τους επιβραβεύουν. Εκεί στο υπουργείο Παιδείας ανατριχιάζουν κάθε φορά που βλέπουν τα νιάτα, αντί να λουφάζουν τρομαγμένα, να σηκώνουν το κεφάλι. Και τώρα τελευταία το βλέπουν συχνά. Οι μούντες στις παρελάσεις ήταν μόνο η αρχή.

Η σιωπή είναι ενοχή

Συνά-πυκνά το υπουργείο Παιδείας βγάζει Δελτία Τύπου για συνα διαφένει δημοσιεύματα και να δηλώσει υποκριτικά -τη στιγμή που ήδη ξεθεμελιώνει τα πάντα- ότι αυτά δημιουργούν «εντυπώσεις πανικού και τρομοκράτησης στο χώρο της εκπαίδευσης» και δισταράσσουν την «ασφάλεια, πρεμία και στήριξη» από τις οποίες «έχει ανάγκη ο χώρος της εκπαίδευσης». Εδώ και δυο εβδομάδες, η «Κόντρα» (αρ. φύλλου 676/18-2-2012) απεκάλυψε ότι στο υπουργείο υπάρχει έτοιμη λίστα με τις κατηγορίες των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που «πλεονάζουν» και συνεπώς, στο πλαίσιο του μνημονιακού στόχου της μείωσης του αριθμού των δημόσιων υπάλληλων κατά 15.000 μέσα στο 2012, είναι πολύ πιθανόν να δουν την πόρτα της εξόδου.

Το χαρακτηριστικό απόσπασμα από το σχετικό άρθρο της «Κ», με τίτλο «Προγραφές χιλιάδων εκπαιδευτικών» ανέφερε το εξής:

«Χιλιάδες εκπαιδευτικούς έχει προγράψει το υπουργείο Παιδείας. Σύμφωνα με λίστα που έχει ήδη καταρτίσει και κρατά στα συρτάρια του, 17.599 εκπαιδευτικοί μόνο από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, θεωρούνται ότι «περισσεύουν», αφού συνολικά ο αριθμός των υπηρετούντων μόνιμων εκπαιδευτικών είναι 86.211 (84.535 οργανικά ανήκοντες +1.676 από μεταθέσεις) και οι θέσεις είναι μόλις 68.612. Ο αριθμός αυτός προκύπτει μετά τις μεταθέσεις του 2011, ενώ δεν έχουν ληφθεί υπόψη οι μεταβολές από τις συγχωνεύσεις σχολείων, τις παρατήσεις, τις συνταξιοδοτήσεις και τους διορισμούς.

Τα πρωτεία στη λίστα των προγραφών κρατούν οι γυμναστές (2.251 άτομα), οι καθηγητές πληροφορικής (2.616), οι φιλόλογοι (1.331), οι μαθηματικοί (1.095), οι καθηγητές γαλλικής (1.603) και αγγλικής γλώσσας (1.577), οι φυσικοί (760), οι χημικοί (316), οι καθηγητές μουσικής (302) αλλά και ειδικότητες της τεχνικοπαγγελματικής εκπαίδευσης. Οι εκπαιδευτικοί που «πλεονάζουν» αντιστοιχούν σχεδόν επακριβώς στον αριθμό των 15.000 δημόσιων υπάλληλων, που η κυβέρνηση των δωστογωνών δεσμεύτηκε απέναντι στα αφεντικά της τρόικας ότι θα απολύσει μέσα στο 2012!»

Παρόλο που το δημοσίευμα της «Κ» ανέφερε συγκεκριμένα στοιχεία, το υπουργείο Παιδείας ως τώρα σιωπά και δεν προχώρησε σε κανενός ειδους διάψευση ή καταγγελία. Είμαστε σίγουροι ότι η αποστολή αποκαλύψεων είναι μέρος της τακτικής του υπουργείου Παιδείας να απαξιώνει ένα επαναστατικό έντυπο, μιας και ο κύκλος των αναγνωστών του είναι περιορισμένος. Όμως, εδώ δεν πρόκειται περί αυτού. Το συγκεκριμένο άρθρο, λόγω ακριβώς των στοιχείων που περιείχε -τα οποία ως τώρα δεν αναφέρονται πουθενά σε σχετικά δημοσιεύματα του αστικού Τύπου, που μιλούσαν απλά για απολύτες στην εκπαίδευση- έγινε ανάρταστο από δεκάδες blogs στο διαδίκτυο (μέχρι και σε κάτι απτίθανα έχει μπει, όπως π.χ. της ΔΑΚΕ καθηγητών Καβάλας κ.λπ.) και το διάβασαν ως τώρα χιλιάδες μάτια, κυρίως εκπαιδευτικών.

Έχουμε, λοιπόν, κάθε δικαίωμα να ισχυριστούμε ότι η παρατελμένη σιωπή του υπουργείου Παιδείας είναι ατράνταχτη απόδειξη ενοχής.

Ο πνιγμένος πιάνεται απ' τα μαλλιά του

Παραπαίουσα η Διαμαντοπούλου, εκ των φανατικών γκεσεμιών της άγριας μνημονιακής πολιτικής, η οποία βλέπει διαφράγματα κατρακυλά η δημοτικότητά της ακόμα και στα στημένα γκάλοπ και να χάνει με διαφορά ακόμα και στο εσωκομματικό παιχνίδι, διαβλέπει με τρόμο ότι κινδυνεύει να μην ξαναβγεί ούτε καν βουλευτής.

Προσπαθεί, λοιπόν, όπως ο πνιγμένος πιάνεται απ' τα μαλλιά του, να διασωθεί στο πολιτικό παιχνίδι μ' ένα τρικ. Ενώ κατήργησε τη δυνατότητα των υποψήφιων για τις σχολές των ΑΕΙ-ΤΕΙ να υποβάλλουν απλά μηχανογραφικό, χωρίς να ξαναδώσουν πανελλαδικές εξετάσεις, για να καταλάβουν το 10% των διαθέσιμων θέσεων, τώρα πρωθειτική ρύθμιση για να ξανα-εισάγει τούτη τη δυνατότητα.

Οπως μας πληροφορεί σχετικό Δελτίο Τύπου του υπουργείο Παιδείας «κατα-

τίθεται τροπολογία στη Βουλή για την παράταση, κατά δισύ έτη (2012 και 2013), της ρύθμισης εισαγωγής των αποφοίτων Λυκείων σε ποσοτό 10% των θέσεων εισακτέων στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, με την προηγούμενη βαθμολογία των Πανελλαδικών Εξετάσεων.

Η ρύθμιση προβλέπει, τη δυνατότητα εισαγωγής με τη διαδικασία του 10%, για τα ακαδημαϊκά έτη 2012-2013 και 2013-2014 και αφορά, σε κάθε περίπτωση, όσους πρων μέρος στις Πανελλαδικές Εξετάσεις των ημερησίων ΓΕΛ ή ημερησίων ΕΠΑΛ (ομάδα Β'), τα δύο αμέσως προηγούμενα.

Η υπουργείο Παιδείας, δεν μπορεί, παρά την αγωνιώδη προσπάθειά της, να παρουσιάσει «επιτυχίες», στον τομέα της, στα αφεντικά της. Το κυριότερο επίτευγμά της, ο νόμος ισοπέδωσης του δημόσιου Πανεπιστήμιου, που ψήφισε το κόμμα της με τη

στήριξη της ΝΔ και του ΛΑΟΣ δεν περπατά, γιατί συναντάει την αντίσταση της πανεπιστημιακής κοινότητας (εξ ου και ο πονικός της, που εκδηλώνεται με διαρκείς απειλές και πυροδοτεί και εισαγγελικό ενδιαφέρον).

Η σχεδιαζόμενη «αναβάθμιση» του Λυκείου και το νέο σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων, που μετατρέπει το Λύκειο σε απέραντο εξεταστικό κέντρο και «στοίχημα» την πρόσβαση στα ΑΕΙ-ΤΕΙ για την πλειοψηφία των παιδιών των λαϊκών στρωμάτων, έχει μείνει, προς το παρόν, στα χαρτιά και συναντά την αντίδραση των εκπαιδευτικών, ακόμη και αυτής της εξωνημένης ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ.

Η περίφρημη «αξιολόγηση», με προπομπό την «αυτοαξιολόγηση», απεκάλυψε το πραγματικό της πρόσωπο, τον τιμωρητικό της χαρακτήρα, το ρόλο της ως μέσο εκφρασμού και κατηγοριοποίησης των εκπαιδευτικών,

απόλυτης και βαθμολογικής και μισθολογικής καθήλωσης, εξαναγκάζοντας και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών σε καταγγελία και απόρριψη της. Το μέλλον της εφαρμογής της δεν προδιαγράφεται ρόδινο.

Τι έχουν απομείνει λοιπόν; Οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολικών μονάδων, η αύξηση του αριθμού των μαθητών στα τμήματα, οι μηδενικοί διορισμοί μονίμων εκπαιδευτικών και η κατακρεούργηση των αναπληρωτών, ενώ στον ορίζοντα προβάλλουν και οι απολύτες. Γι' αυτό η Διαμαντοπούλου αναζητά να παρουσιάσει και κάτι «θετικό» για το πόπολο. Και εποναφέρει με τροπολογία τη ρύθμιση για το 10% των θέσεων εισακτέων (αν και κουτσουρεμένη ως προς το ποιούς αφορά). Δυστυχώσας γ' αυτήν βρισκόμαστε σε μια εποχή που το πόπολο δεν τοπιμά.

Γιούλα Γκεσούλη

Δυο μέτρα και δυο σταθμά

Το υπουργείο Παιδείας με το ένα χέρι προσφέρει χρήμα στα τσιράκια του και τα μπατοσοσκυλιά-φύλαικες της πολιτικής του ηγεσίας και με το άλλο κόβει δαπάνες από τους δημόσιους προϋπολογισμούς για μισθώσεις εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, 15 εκατ. ευρώ από επιμήσθια πρωσαπτικού αποσπασμένου στα σχολεία του εξωτερικού, 11 εκατ. ευρώ από επιχορηγήσεις της Γενικής Γραμματείας Ερευνας και Τεχνολογίας, 24 εκατ. ευρώ από αμοιβές αναπληρωτών εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, 15 εκατ. ευρώ από επιμήσθια πρωσαπτικού αποσπασμένου στα σχολεία του εξωτερικού, 11 εκατ. ευρώ από επιχορηγήσεις στα ΑΕΙ για δαπάνες μισθώσεις εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, 14 εκατ. ευρώ από επιχορηγήσεις στα ανώτατα εκπαιδευτικ

Ξεπουλάνε δημόσια δάση και ακίνητα

Επέρασε κάθε όριο υποκριτής ο χαλκιδικιώτης υφυπουργός Γεωργίας Ι. Δριβελέγκας. Ενώ με το άρθρο 29 του νομοσχεδίου με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Διαχείριση και προστασία ακινήτων Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων...» δίνει τη δυνατότητα στο συγκρότημα του Πόρτο Καρράς να οικοδομήσει παράνομα 585 πολυτελείς βίλες και να βγάλει τεράστια κέρδη, ισχυρίζεται, λες και απειθύνεται σε Μαμελούκους, ότι ενδιαφέρεται δήθεν για τους φουκαράδες αγρότες, που την την ψήφιση του Συντάγματος του 1975 ξεχέρωσαν δάση και έφτιαξαν λιοστάσια.

Παρεμπιπτόντως, θυμίζουμε στον Ι. Δριβελέγκα, ότι η πρακτική ξεριζώματος δασών και φυτεύματος ελαιόδεντρων είναι μια πρακτική που εφαρμόζοταν και εφαρμόζεται σε πάρα πολλές περιοχές στην Ελλάδα, προκειμένου να αλλάξει η χρήση του δάσους και να φυτρώσουν στις περιοχές αυτές είτε βίλες είτε φτηνότερες κατασκευές, για την αποκόμιση ανώτατων κερδών. Γνωρίζει ο Ι. Δριβελέγκας, ότι υπάρχουν πολλά μογαζά (και στο Λεκανοπέδιο) που πουλάνε μεγάλες ελιές σε βαρέλια, με σκοπό να εμφανίσουν το λιοστάσιο αρκετά παλιό. Αυτό το ξέρουν, αλλά πράσινες και μπλε κυβερνήσεις κάνουν το κορόιδο, χρόνια τώρα.

Επιπρόσθετα, ως υφυπουργός δεκάρα δε δίνει για τα λιοστάσια κι αυτό πιστοποιείται τόσο από την ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) της περιόδου 2007-2013 όσο και αυτή της περιόδου 2014-2020. Περιόδους που άνοιξαν και θ' ανοίξουν ακόμη περισσότερο οι πόρτες στα αγροτικά προϊόντα των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου, με την κατάργηση των εισαγωγικών δασμών και των ποσοστώσεων.

Η αρχική διατύπωση της παραγράφου 1 του άρθρου 29, δίνει μπτορούν ν' αλλάξουν χρήση τα ξεχερσωμένα δάση και δασικές εκτάσεις προ της έγκρισης του Συντάγματος του 1975, εκτός και εάν προβλέπε-

ται «διαφορετικά από τον ειδικό ή περιφερειακό χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό», φωτογράφιζε, όπως αποδείχθηκε σε προηγούμενο δημοσίευμά μας, τις επιδιώξεις του Κ.

Στέγγο για να οικοδομήσει 585 πολυτελείς βίλες. Μετά το σφυροκόπημα που κάναμε τόσο στο άρθρο 29 όσο και στον ίδιο τον Ι. Δριβελέγκα, έκανε τον ελιγμό να τροποποιήσει τη διάταξη, προκειμένου να παραμένει ανοιχτός ο δρόμος στον Κ. Στέγγο για να οικοδομήσει τις 585 βίλες. Συγκεκριμένα, κατήργησε τη φράση «διαφορετικά από τον ειδικό ή περιφερειακό χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό» και έβαλε στην αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 29 τη φράση «για λόγους δημοσίου συμφέροντος δασικού χαρακτήρα εκτάσεις που εκχερσώθηκαν...».

Ο Ι. Δριβελέγκας δεν είναι χτεσινός. Γνωρίζει ότι στο όνομα του δημοσίου συμφέροντος έχουν γίνει πολλά ξεχερσώματα δασών και έχουν εισαχθεί στη δασική νομοθεσία πολλές αντιδασικές και αντισυνταγματικές διατάξεις. Γνωρίζει ακόμη, ότι με τη διάταξη αυτή ανοιγούται ο δρόμος στο συγκρότημα του Πόρτο Καρράς το επόμενο διάστημα να ισχυριστεί ότι η «επένδυσή του στην κατασκευή των 585 βίλων» –σε μια εποχή βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης– είναι δημοσίου συμφέροντος και γ' αυτό πρέπει να επιτροπεί η αλληλή χρήσης του ξεχερσωμένου δάσους και από την αγροτική καλλιέργεια να πέρασε το συγκρότημα του Πόρτο Καρράς στην ξενοδοχειακή εκμετάλλευσή της.

Κλείνουμε αυτή την ιστορία (που απ' όπου και να την πάσεις βρομάει) με τα περιβόητα νόμιμα ξεχερσώματα δασών πριν την ψήφιση του Συντάγματος του 1975. Το ότι οι δασάρχες ή οι προϊστάμενοι Διευθύνσεων Δασών δεν έβγαλαν ένκαιρα αποφάσεις με τις οποίες να κηρύσσονται οι παρανόμα ξεχερσωθείσες εκτάσεις αναδασωτές δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να βγουν τώρα τέτοιες αποφάσεις, προκειμένου να μπει φραγμός σ' αυτή την

κατάσταση και στις προσπάθειες των καταπατητών για νέα ξεχερσώματα και τη δημιουργία λιοστασίων ως προθάλαμων για νέες βίλες στη θέση τους.

Σε προηγούμενο δημοσίευμά μας είχαμε περιοριστεί στην καταγγελία του νέου αυτού σκανδάλου του Πόρτο Καρράς με τη φωτογραφική διάταξη του άρθρου 29. Αυτό δεν είναι το μοναδικό έγκλημα που συντελείται μ' αυτό το νομοσχέδιο, που εμπνευστές του είναι οι I. Δριβελέγκας και Κ. Σκανδαλίδης. Δεύτερο μεγάλο έγκλημα είναι η απόφαση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης να κρατήσει στο υπουργείο της τις εποικιστικές δασικές εκτάσεις. Οι εκτάσεις αυτές καλύπτουν εκπομπήριες στρέμματα γης, όμως είναι άγνωστος ακόμη και σήμερα τόσο ο ακριβής αριθμός τους όσο και η έκταση που καλύπτουν.

Αυτό δεν γίνεται τυχαία. Τόσο οι μπλε και πράσινες κυβερνήσεων του Κ. Σημήτη άρχισε το ξεπούλημα της ακινήτης περιουσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Με το νομοσχέδιο αυτό θέλουν να ξεπουλήσουν πολλά ακινήτα του υπουργείου δίνοντάς τα για χρήση σε καπιταλιστές δωρεάν, χωρίς δηλαδή να πληρώνουν αντάλλαγμα χρήσης. Θέλουν ακόμη να νομιμοποιήσουν παραχωρήσεις ακινήτων που έκαναν πρόσφατα, χωρίς αντάλλαγμα χρήσης, όπως έκαναν για παραδείγμα με την παροχήρηση ακινήτου πάνω από 1.000 τετραγωνικά μέτρα στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή, παραχωρήση που απαγορεύτηκε από την ισχύουσα νομοθεσία. Κι όλα αυτά, την στιγμή που το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης δαπάνησε μέσα στο 2010 πάνω από 5 εκατ. ευρώ για το νοίκιασμα των κτιρίων που χρησιμοποιούν στην Αθήνα οι κεντρικές του υπηρεσίες.

Η ιστορία αυτή έχει κι άλλες ενδιαφέρουσες πλευρές που επιβεβαιώνουν για μια ακόμη φορά, ότι ο καπιταλισμός δεν γιατρεύεται, αλλά πρέπει και μπορεί ν' ανατραπεί.

«ΑΡΘΡΟ 17

ΔΑΣΙΚΕΣ ΕΠΟΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ
1. Η Αρμοδιότητα για τις κοινόχρηστες και διαθέσιμες εκτά-

σεις, δασικής μορφής, περιέχεται στις αρμοδιότητες δασικές υπηρεσίες και η διαχείριση τους γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Διατάξεις νόμων που αφορούν τη διαχείριση δασικών εποικιστικών καταργούνται. Η διαχείριση κληροτεμοχών που απέκτησαν δασική μορφή γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Στη συνέχεια, μόλις εισήχθη το νομοσχέδιο αυτό στη βουλή, το άρθρο αυτό εξαφανίστηκε, γιατί προφανώς η πολιτική ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης δεν θέλει να παραδώσει τις δασικές Εποικιστικές Εκτάσεις στην ΓΔΑΠΔΦΠ. Φυσικά, δεν είναι αρκετή από μόνη της αυτή η διάταξη. Χρειάζεται να οριστούν συγκεκριμένες διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες θα γίνει πρακτικά αυτή η μεταφορά, που δεν ορίζονται όμως στο νομοσχέδιο της διαβούλευσης.

Από την εποχή των κυβερνήσεων του Κ. Σημήτη άρχισε το ξεπούλημα της ακινήτης περιουσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Με το νομοσχέδιο αυτό θέλουν να ξεπουλήσουν πολλά ακινήτα του υπουργείου δίνοντάς τα για χρήση σε καπιταλιστές δωρεάν, χωρίς δηλαδή να πληρώνουν αντάλλαγμα χρήσης. Θέλουν ακόμη να νομιμοποιήσουν παραχωρήσεις ακινήτων που έκαναν πρόσφατα, χωρίς αντάλλαγμα χρήσης, όπως έκαναν για παραδείγμα με την παροχήρηση ακινήτου πάνω από 1.000 τετραγωνικά μέτρα στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή, παραχωρήση που απαγορεύτηκε από την ισχύουσα νομοθεσία. Κι όλα αυτά, την στιγμή που το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης δαπάνησε μέσα στο 2010 πάνω από 5 εκατ. ευρώ για το νοίκιασμα των κτιρίων που χρησιμοποιούν στην Αθήνα οι κεντρικές του υπηρεσίες.

Η ιστορία αυτή έχει κι άλλες ενδιαφέρουσες πλευρές που επιβεβαιώνουν για μια ακόμη φορά, ότι ο καπιταλισμός δεν γιατρεύεται, αλλά πρέπει και μπορεί ν' ανατραπεί.

Το αρχικό σχέδιο νόμου, που είχε ανεβεί στις 9 Σεπτεμβρίου του 2011 για την περιβόητη διαβούλευση (διήρκησε ως τις 28 Σεπτεμβρίου), υπήρχε το άρθρο 17 που αναφερόταν στις δασικές Εποικιστικές Εκτάσεις. Παραθέτουμε το άρθρο αυτό:

«ΑΡΘΡΟ 17

ΔΑΣΙΚΕΣ ΕΠΟΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ
1. Η Αρμοδιότητα για τις κοινόχρηστες και διαθέσιμες εκτά-

Οσα δε φτάνει ο Περισσός τα κάνει κρεμαστάρια

Η ταν βαρύ το πολιτικό πλήγμα που δέχτηκε ο Περισσός, μετά την αισχρότητα των στελεχών του, που κούβαλσαν στην απεργία της «Χρυσής Αυγής» και έβαλαν τον Γ. Σιφωνίο να τους κάνει τον κονφεραντέ, χαιρετίζοντας την παρουσία τους. Αντί για μια καθαρή αυτοκριτική, συνοδευόμενη με τη λήψη κομιστικών μέτρων ενάντια σε όσους οργάνωσαν και διεκπεραίωσαν αυτή την αλητεία, τους προσέφεραν πλήρη κάλυψη και εξαπέλυσαν προβοκατόρικες καπηλογίες ενάντια σε όσους κατήγγειλαν το αίσχος τους. Δείγμα του ότι ο Σιφωνίος ούτε αιφνιδιάστηκε ούτε ενήργησε μόνος του, αλλά είχε πάρει την άδεια «από παραπάνω». Άλλωστε, οι «Χρυσαυγίτες», που μέχρι τότε κατήγγειλαν την απεργία των

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...

Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Μπήκε ο Μάρτιος και δεν έχουμε πια α-Μαρτία...

«Αφού είσαι ανδρώπινο πλάσμα / κι ανάγκη σου πρώτη το ψωμί / από τα λόγια τα παχιά / μην περιμένεις τροφή. / Γ' αυτό εμπρός μαρς αριστερά / είν' η δέση σου εκεί / στο μεγάλο το μέτωπο της εργατιάς / γιατί εργάτης είσαις κι εσύ. / Αφού είσαι ανδρώπινο πλάσμα / σαν οκουλήκι δεν δες να σε πατούν / δεν δέλεις δούλους να 'χεις εσύ / μα ούτε κι αφεντικά. / Αφού είσαι εργάτης, εργάτη / το δίκιο σου δεν δα βρεις πουδενά / μονάχη της η εργατιά / κερδίζει την ελευθερία» (Bertold Brecht - «Το τραγούδι της ενότητας»).

Λοιπόν, αφαιρέ-
δηκαν σκόπιμα δύο
γεγονότα από το
επετειολόγιο της
εβδομάδας, ώστε
να παρατεθούν
εδώ και να προ-
σφέρουν... συνειρ-
μούς ή και ιδέες:

Στις 3 Μάρτη του 1903, το αμερικανικό κογκρέσο καθιερώνει φόρο δύο δολαρίων σε όποιον περνά τα σύνορα κι εγκαδί-
σταται σε αμερικανικό έδαφος, σε μια προσπάθεια να παρε-
μποδίσει την μετανάστευση. Και στις 5 Μάρτη του 1971, ένα
μήνα μετά την κήρυξη πτώχευσης της Rolls Royce, η Βρετανία
της προσφέρει βοήθεια 144 εκατομμυρίων δολαρίων...

«Ο Χιτλερισμός δεν ήταν αναπόφευκτος, με τους χοντροει-
δείς και δολοφονικούς τρόπους του. Ομως στις 30 Γενάρη
1933, "μια ισχυρή κεντρική εξουσία" ήταν αυτό που άκουγες
παντού και οι μόνες επιλογές που έμεναν στη Γερμανία ήταν
απόλυτα κρατιστικές και καταπιεστικές, ρυθμιζόμενες πέρα από
κει που έφαντε το προλεταριάτο» (Gilles Dauve).

Η είδηση λέει ότι «σε λίγους μήνες θα κάνει την εμφάνισή
του στις αίθουσες το φίλμ "17N - η τανιά", σε σκηνοθεσία του
Γιώργου Παπαδεοδώρου και ήδη έχει προκαλέσει ποικίλες αντι-
δράσεις». Τι έχουμε να τραβήξουμε πάλι και τι έχουν να δουν
τα μάτια της Ελένης Π. αλλά και όλων μας...

Την ίδρυση του κόμματός του ανακοίνωσε λίγο πριν τις εφτά
το πρώιμης Παρασκευής, ο ανεξάρτητος βου-
λευτής Πάνος Καμμένος. Γεγονός που καταδεικνύει ότι οι εδο-
πατέρες ξυπνούν νωρίς... Η ίδρυση των «Ανεξάρτητων Ελλή-
νων» (Ανέλ, αλλά καμία σχέση με την Αναπτυξιακή Εταιρία Λή-
μου) ανακοινώθηκε μέσω των προσωπικών λογαριασμών του
βουλευτή στο twitter και στο facebook και σε μήνυμά του που
συνοδεύει την ανακοίνωση, ο κομματάρχης έγραψε: «Το δικό
μας κίνημα γεννήθηκε. Η Παναγία να είναι βοηθός και προ-
στάτης. Είμαστε Πολλοί. Είμαστε Ανεξάρτητοι. Είμαστε Ελλη-
νες». Αντε, και στα δικά μας οι ανύπαντρες... Οσο για το κόμ-
μα του Πανίκα, ήμασταν σε εναγόνια αναμονή την ώρα που
γράφονταν αυτές οι γραμμές με τρεμάμενο χέρι.

Και τι είναι η G-20 μπροστά σ' ένα G-3; Μια δράκα γονατι-
στών που εκλιπαρούν...

«Σ' έναν καπιταλιστή δεν πρέπει ποτέ να λες: "αχ, σας πα-
ρακαλώ, δα μπορούσατε λιγάκι να μου κάνετε λίγο χώρο ν'
αναπνεύω κι εγώ; δα μπορούσατε να είστε λίγο πιο καλός, με
λίγη περισσότερη κατανόηση; Ας συμφωνήσουμε...". Οχι. Ο
μόνος τρόπος για να μιλήσεις μαζί τους είναι να τους στριμώ-
ξεις στον καμπινέ, να τους χώσεις το κεφάλι μέσα στη λεκάνη
και να τραβήξεις το καζανάκι. Μόνο έτσι δα μπορέσουμε να
φτιάξουμε έναν καλύτερο κόσμο, ίσως με λιγότερο φανταχτε-
ρές βιτρίνες, ίσως με λιγότερες λεωφόρους, αλλά με λιγότερες
λιμουζίνες, με λιγότερους απατεώνες. Τους πραγματικούς απα-
τεώνες, αυτούς τους μισάνδρωπους με τις χοντρές κοιλίες. Κι
έτσι δα είχαμε δικαιοσύνη. Ετσι, εμείς που βγάζουμε πάντα το
φίδι απ' την τρύπα για τους άλλους, δα μπορούμε επιτέλους να
σκεφτούμε και τον εαυτό μας. Να κτίζουμε σπίτια που να ανή-
κουν σε μας, να ζούμε μια ζωή που δα 'ναι ολότελα δική μας.
Να ζούμε σαν ολοκληρωμένοι άνθρωποι τέλος πάντων. Να
ζούμε σ' ένα κόσμο όπου η επιδυμία σου να γελάσεις ξεσπάει
από μέσα σου σα γιορτή, η επιδυμία να παιξεις και να γιορτά-
σεις... κι επιτέλους να κάνεις μια δουλειά που να σ' ευχαριστεί,
σαν κανονικού άνθρωποι κι όχι σαν ζώα που ζουν και υπάρχουν
χωρίς χαρά και φαντασία. Ενας κόσμος όπου μπορεί κανείς να
δει ξανά ότι υπάρχει ακόμη ένας ουρανός... τα λουλούδια που
ανδίζουν... ότι ακόμα υπάρχει άνοιξη... και τα κορίτσια που
γελούν και τραγουδούν. Και όταν μια μέρα πεδάνεις, δεν δα
πεδάνεις σα γέρος, πεταμένος σα στυμμένη λεμονόκουπα,
αλλά σαν άνθρωπος που έζησε ελεύθερος κι ευχαριστημένος
μαζί με τους άλλους άνθρωπους...» (Dario Fo - μήνυμα προς
αγανακτισμένους).

Κοκκινοσκουφίτσα

Τα καθάρματα δεν χάνονται

Σελίδες επί σελίδων, όχι μόνο στα «κοσμικά» περιοδικά αλλά και στις «σοβαρές» φυλλάδες, για την «πτώση του βασιλιά του life style» Πέτρου Κωστόπουλου. Ο τύπος αυτός έκανε λαϊκό ανάγνωσμα και την πτώχευση της εταιρίας του (IMACO), όπως μέχρι τώρα έκανε την άνοδο των διάφορων πατασθανταρών περιοδικών που κατά καιρούς εξέδιδε. Πάντοτε ήξερε να πουλάει το τίποτα, τυλιγμένο σε λαμπερά σελόφραν. Δεν δυσκολεύτηκε να πουλήσει και πάλι το τίποτα, τυλίγοντάς το με πένθιμα χρώματα.

Τίποτα, βέβαια, για τον ίδιο, δεδομένου ότι χρεοκόπησε μια εταιρία και όχι ο ίδιος. Τη μπάζα του έχει φροντίσει να την κάνει και είναι σήμουρο ότι την έχει εξασφαλισμένη, περιμένοντάς να επανελθεί με νέες μπίζνες. Αντίθετα, για πολλούς άλλους, κάθε άλλο παρά τίποτα είναι η χρεοκοπία. Για εργαζόμενους που τους χρωστάει μηνιάτικα και μηνιάτικα, αλλά και για προμηθευτές και παρόχους υπηρεσιών. Πόσους δεν είχε ξε-
γελάσει με τις διαβεβαιώσεις του ότι όλα βαίνουν καλώς;

Εργαζόμενους κυρίως, που τους παραμύθιαζε και προσπαθούσε να τους κάνει σαν τα μούτρα του (στον τρόπο σκέψης, όχι στην τοπέτη), οδηγώντας τους στον ατομισμό, τον κυνισμό, την απεργο-
στασία.

Η περίπτωση Κωστόπουλου δεν είναι μόνο η διαδρομή
ενός αδίστακτου αεριτζή, αλλά έχει και ιδεολογικές πα-
ραμέτρους. Ιδεολογικές πα-

ραμέτρους που εξέφρασαν και τα περιοδικά του και ο ίδιος με τις συνεχείς δημόσιες εμφανίσεις του. Παραμέτρους που κακώς συμπυκνώθηκαν στον όρο life style, γιατί συνιστούν κάτι ευρύτερο. Ο Κωστόπουλος, με τις πλάτες του Λαλιώτη, εμφανίζεται στην εκδοτική πάτσα τη δεκαετία του '80 αυτό που με πολύ μικρότερη επιτυχία είχαν προσπαθήσει να κάνουν ο Μαστοράκης και μερικοί άλλοι τις δεκαετίες του '60 και του '70. Εκείνοι δεν πέτυχαν γιατί ήταν ακόμα νωπά τα μηνύματα της φλογισμένης δεκαετίας του '40, γιατί οι φυλακές ήταν γεμάτες με πολιτικούς κρατούμενους, γιατί πολιτικά βασιλεύει ο μοναρχοφασισμός και γιατί ήρθε η χούντα και δεν τους άφησε περιθώρια (γ' αυτό και έγιναν τοιράκια της). Ο Κωστόπουλος πέτυχε, γιατί εκμεταλλεύτηκε τη συγκυρία της μεταπολίτευσης, της «κούρασης» του κινήματος, αλλά και της ανδρού του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, που κορόιδεψε πολύ κόσμο. Οταν το ΠΑΣΟΚ έγινε καθεστώς, ο Κωστόπουλος ανέλαβε να προσφέρει ιδεολογική κάλυψη στα μεγάλα και μικρά λαμβόγια, να τα απενοχοποιήσει, να τα τυλίξει με τη χρυσόσκονη της γκλαμουριάς, όρο που –αν δεν κάνουμε λάθος– ο ίδιος επινόησε.

Οι ιδέες που τροφοδότησαν το λαϊκό κίνημα και ιδιαίτερα τη νεολαία καθ' όλη την μεταπολεμική περίοδο θίγονται στο στόχαστρο. Οποιος είναι έντιμος, όποιος πιστεύει στη συλλογικότητα, όποιος αρνείται την εκμετάλλευση, όποιος οραίεται στην εκμετάλλευση, όποιος δεν μπορεί να αισθανθεί ευτυχής όταν βλέπει άλλους να δυστυχούν, βαφτίζεται απλώς «μαλάκας». Ξύπνιοι, επιτυχημένοι, άξιοι είναι μόνο τα λαμβόγια, οι βδελλές, οι αριβίστες. Ο Κωστόπουλος και μερικοί άλλοι γίνονται το πρότυπο, ενώ τα περιοδικά του σερβίρουν το life style που

ταιριάζει σ' αυτή τη νέα ιδεολογία. Ο Κωστόπουλος προσπάθησε να κάνει τη δεκαετία του '80 αυτό που με πολύ μικρότερη επιτυχία είχαν προσπαθήσει να κάνουν ο Μαστοράκης και μερικοί άλλοι τις δεκαετίες του '60 και του '70. Εκείνοι δεν πέτυχαν γιατί ήταν ακόμα νωπά τα μηνύματα της φλογισμένης δεκαετίας του '40, γιατί οι φυλακές ήταν γεμάτες με πολιτικούς κρατούμενους, γιατί πολιτικά βασιλεύει ο μοναρχοφασισμός και γιατί ήρθε η χούντα και δεν τους άφησε περιθώρια (γ' αυτό την χρυσόσκονη της γκλαμουριάς, όρο που –αν δεν κάνουμε λάθος– ο ίδιος επινόησε).

Ο Κωστόπουλος είναι έξυπνος άνθρωπος. Δεν μπορεί να μην αναλαμβάνει ότι οι πατασθανταρών που θα έκλειναν τον κύκλο τους, ειδικά στην επινόηση της κρίσης, που ο κόσμος δεν έχει λεφτά. Πρέπει, λοιπόν, να φρόντισε να τις «στείλει» μια ωρά γρηγορότερα, αφού πρώτα εξασφάλισε τον εαυτό του. Αυτό δεν είναι, άλλωστε, το δόγμα του; Τώρα, γράφει δακρύζεται κείμενα, όχι για τους ανθρώπους που άφησε απλήρωτους, αλλά για το ότι ο ίδιος ήταν «μαλάκας»

Ομολογεί ότι είναι απατεώνας!

Σε παροξυσμό βρίσκεται ο Χρυσοχοΐδης και τους λόγους μπορούμε να τους καταλάβουμε, μετά τη διαρκή ξεφτίλα που βιώνει από τότε που είπε ότι ψήφισε το Μνημόνιο χωρίς να το διαβάσει, γιατί είχε άλλες δουλειές. Εποι, όταν του ήρθε η νέα ξεφτίλα, από τον «φίλο του» Φίλιπ Ρέσλερ, έχασε εντελώς τη μπάλα. Διαβάστε τι έγραψε σε Δελτίο Τύπου, που εκδόθηκε επισήμα από το ΥΠΑΑΝ, την περασμένη Τετάρτη, για ν' απαντήσει σε δημοσιεύματα γερμανικών εφημερίδων: «Η αλήθεια είναι πως ο κ. Ρέσλερ ήρθε στην Ελλάδα με βασική προτεραιότητα όχι τις

επενδύσεις, αλλά την εξόφληση των οφειλών του Ελληνικού Δημοσίου προς τις γερμανικές επιχειρήσεις. Αυτό έθεσε ως όρο για να γίνει δυνατή η συζήτηση για επενδύσεις στην Ελλάδα. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και η αλλαγή του επιχειρηματικού περιβάλλοντος δεν συμπεριλαμβάνονταν στις πρώτες προτεραιότητές του».

Αυτά τα γράφαμε εμείς τότε («Ανθρακες ο θησαυρός», Κόντρα, αρ. φύλ. 660, 15.10. 2011 και http://www.eksegerisi.gr/article.php?article_id=14181&cat_id=21&pos=2&issue_id=385), τι έκανε όμως ο

Χρυσοχοΐδης; Εστηνε φρέστες και εξαπατούσε τον ελληνικό λαό με το δήθεν επενδυτικό πακτωλό που θ' αρχίσει να κυλά από τα τευτονικά εδάφη. Τώρα, έρχεται να ομολογήσει μες στον πανικό του, ότι είναι πολιτικός απατεώνας. Οπι ήξερε τον πραγματικό λόγο της επίσκεψης Ρέσλερ, αλλά έλεγε συνειδητά ψέματα στον ελληνικό λαό.

Δεν σταματά, όμως, σ' αυτό, αλλά συνεχίζει το ίδιο βιολί, αναζητώντας πλέον συμμάχους στους... γερμανούς βιομήχανους, τους οποίους θεωρεί ως τους πιο αξιόπιστους συνομιλητές. Διαβάστε τι γράφει στο ίδιο Δελτίο Τύπου: «Είμαστε βέβαιοι πως μεμονωμένες κακοφωνίες δεν είναι ικανές να σκιάσουν την καλή συνεργασία των δύο κυβερνήσεων καθώς και τη σταθερή στήριξη που παρέχει το γερμανικό κοινοβούλιο στην Ελλάδα. Οπως επίσης δεν μπορούν να επηρεάσουν τις καλές σχέσεις με τον Γερμανικό Σύνδεσμο Βιομηχανιών, η διοίκηση του οποίου προσεγγίζει τα προβλήματα της ελληνικής πραγματικής οικονομίας με κατανόηση και εποικοδομητική διάθεση για επενδυτικές πρωτοβουλίες. Στο πρόσωπό τους ο Υπουργός Ανάπτυξης βρίκε τους πιο αξιόπιστους συνομιλητές». Ο κακός Ρέσλερ και οι

καλοί γερμανοί βιομήχανοι!

Αν δεν ήταν υπουργός, θα λέγαμε ότι ο άνθρωπος είναι για δέσμοι. Ομως είναι υπουργός και φιλοδοξεί κάποτε να γίνει και πρωθυπουργός! Από την άλλη, δεν πρόκειται μόνο για μια δευτεράντζα της αστικής πολιτικής, που τη φούσκωσαν επί Σημίτη οι Αμερικανοί, επειδή τους προσέφερε γην και ύδωρ στον τομέα της κρατικής καταστολής, της οργάνωσης και του ελέγχου των μυστικών υπηρεσιών. Πρόκειται για ένα τυπικό δείγμα αυτού πολιτικού, που επειδή έχει χάσει τη μπάλα, επειδή είδε τις υπέρμετρες φιλοδοξίες του να συντρίβονται σε διάστημα ενός διμήνου, έχει πέσει σε παραζάλη και του ξεφεύγουν αλήθειες που οι άλλοι κρύβουν επιμελώς. Σαν τον Χρυσοχοΐδη είναι όλοι οι αυτοί πολιτικοί. Υπήρξες καπιταλιστικών συμφερόντων, άνθρωποι που προσπαθούν να δημιουργήσουν προσωπικές διασυνδέσεις με τις υπεριαστικές πρωτεύουσες και τους εκεί πολιτικούς και επιχειρηματικούς κύκλους. Ο Χρυσοχοΐδης «πάτιστεψε» στον Ρέσλερ και τον περιέφερε σαν προσωπικό του φίλο. Μέχρι και βιογραφικά-αγιογραφίες του γερμανού πολιτικού διένειμε το Γραφείο Τύπου του ΥΠΑΑΝ! Τέτοιοι είναι όλοι.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Δυστυχώς η λαϊκή μούσα δεν ανάρρωσε ακόμα (θα θυμάστε τι έπαθε από την αποκοτιά της να μην ακολουθήσει τη διαδρομή των εκ του Περισσού συντρόφων, σ' ένα επιλεγμένο, πανέμορφο περιπατητικό μονοπάτι), παρ' όλο που κάποιοι ΣυΡιΖάροι σύντροφοι την έμπασαν στο κυνοβούλιο μαζί με τους δυο γέρους του Muppets show. Τα χημικά που έφαγε ήταν τόσο πολλά, που σε συνδυασμό με τα άλλα χημικά που συμπεριλαμβάνει κρυψά ή φανερά το καθημερινό διατολόγιό της, της έκαναν ζημιά. Ολα αυτά λειτουργούν σωρευτικά και ήρθε η ώρα που φράκαρε η καρημένη, όσο κι αν αυτή κατάφερε να ζήσει το όνειρο του Τζιμάκου («στης βουλής τα έδρανα / αχ κι εγώ να έκλανω»).

Ετσι, ζητώντας τη βοήθεια της για να συνεχίσουμε την καταγραφή της παμπάλαιας και ως φάρσας επαναλαμβάνομενης επικαιρότητας, η ξαπλωμένη στο κρεβάτι του πόνου και του Ε.Ο.Π.Υ. (το ίδιο είναι) λαϊκή μούσα μάς έστρεψε στα χαϊκού! Σύμφωνα με την ίδια, με τα δις λεξικά (δυσλεξικά) που κυκλοφορούν, αλλά και με τις εν κύκλῳ παιδιές, πρόκειται για «γιαπωνέζικα τρίστιχα ποιήματα εμπνευσμένα από τη σοφία του Ζεν, που έχουν το χαρακτηριστικό ενός ευχάριστου ξαφνιάσματος για κάτι οικείο και καθημερινό που λέγεται ήρεμα και ευγενικά, αγγίζοντας τα πράγματα στην ουσία τους».

Τα χαϊκού συνήθως δεν έχουν ομοιοκαταληξία. Ο λόγος τους είναι απλός, ίσως λίγο επιτηδευμένος μα όχι σύνθετος, σαν –ας πούμε – το αξιακό σύστημα της Ντόρας Μπακογιάννη, όπως φανερώθηκε στην υπεράσπιση του συζύγου της για το θλιβερό όσο και ασήμαντο θέμα του ενός εκατομμυρίου ευρώ. Μα ούτε και τόσο επιτηδευμένος, όπως οι λέξεις που διαλέγει ο Φώτης Κουβέλης για να μην δυσαρεστήσει ούτε τον αστυφύλαξ ούτε τον χωροφύλαξ. Και βέβαια καθόλου διφορούμενος, όπως το όνομα Καψής που με λατινικούς χαρακτήρες μετατρέπεται σε μπάτο που βλέπει (cop sees). Ομως η λαϊκή μούσα στο πυρετικό παραλήρημά της προτίμησε να πρωτοτυπήσει, βάζοντας τη σφραγίδα της. Παραθέτουμε τα δύο πρώτα χαϊκού με τη σειρά που τα συνέγραψε, σε βόρμενη μεν την ιεραρχία αλλά –ωιμέ! – μην «αποκρήσοντας τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται»:

Πιάσε απ' τα μαλλιά
τον τραπεζούσολά
ρίξ' τον στα σκυλιά.

και

Ω βενη, τι πολιτισμός!
Ο λόγος σου χρησιμός.
Τι έπαθε ο εξαερισμός;

Για να μην παριστάνουμε όμως τους ξερόλες και τους Βενζέλους, οφείλουμε να ομοιογήσουμε ότι δεν δέρουμε από χαϊκού και ιαπωνική ποίηση. Κι έτσι δεχτήκαμε αδιαμαρτυρήτα ότι μας σέρβιρε η μεταμοντέρνα λαϊκή μούσα, γιατί ο server της Wikipedia ήταν «κρεμασμένος» και στο σπίτι δεν έμεινε έντυπη εγκυλοπαίδεια με τις τιμές που έχει φέτος το πετρέλαιο (θα μάθατε για τη φετινή στροφή των νοικοκυριών όσον αφορά στα θερμαντικά μέσα). Η λαϊκή μούσα, που είπε ότι μπορεί να ομοιοκαταληκτούν οι δύο από τους τρεις στήχους. Είτε οι πρώτοι

Αννα, τι ωραίο λιονταρίσιο κεφάλι!

Τι διακόσμηση γεμάτη κάλλη
για τα «King street» λουστρίνια μου.

είτε οι τελευταίοι

Σε παρακαλώ Αντωνάκη
μην πέφτεις στη λούμπα.

Κάνε μια κωλοτούμπα.

Υπήρξαν όμως και στιγμές που η λαϊκή μούσα υιοθέτησε τον ακριβή τρόπο γραφής των χαϊκού, έτσι όπως τον μάθαμε μέσα από τις γιαπωνέζικες σειρές και ταινίες ή τα περιοδικά της παγκόσμιας ποίησης (τώρα το μισόλ μου έκανε ένα κλικ και θυμήθηκα τον Πέτρο Κωστόπουλο, αλλά γ' αυτόν θα πούμε όλη φορά καθώς δεν θέλω να ξανακυλήσω στο θρήνο): απλά, ελεύθερα και χωρίς ομοιοκαταληξία.

Σε σκέφτομαι βλέποντας τη βροχή.

Αγάπη μου, τι όμορφος λαιμός!

Ηδονικά θα πάλλεται στο ικρίωμα...

και άλλοτε με μια αφοπλιστική ευαισθησία.

Απόψε οι δρόμοι γέμισαν μάρμαρα

δάκρυα και –τι ωραίες!– φωτιές.

Αντε γαμιθείτε κοπτρόσκυλα.

Orson Welles – «πολίτης καιίειν»

Θεωρούμε τιμή μας το γεγονός ότι η συντρόφισσα μας εμπιστεύθηκε το ογκώδες αρχείο, το οποίο βρίσκεται ήδη στα γραφεία της «Κόντρα». Σύντομα θ' αρχίσει η συστηματική ποίησή του (στην οποία θα βοηθήσει καλά το περιεχόμενο του αρχείου), θα ενωθεί και με το αρχείο της «Κόντρας» και θα τοποθετηθεί σε μια βιβλιοθήκη που θα φέρει το όνομα του Γιώργου Γκουντούνα που τόσο πρώην έφυγε από τη ζωή. Το αρχείο αυτό θα είναι στη διάθεση οποιουδήποτε θελήσει να αντλήσει στοιχεία.

Φιλικοί αγώνες Εθνικών ομάδων - περιοδείες ποδοσφαιρικών συλλόγων, σημειώστε 2

Εν μέσω οικονομικής κρίσης, η Ομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συλλόγων και η ΟΥΕΦΑ συμφώνησαν να μη διεξάγονται διεθνείς φιλικοί αγώνες τον Αύγουστο. Η συμφωνία αποτελεί μια σημαντική νίκη των μεγάλων ευρωπαϊκών συλλόγων, οι οποίοι εδώ και μερικά χρόνια προσπαθούν να μειώσουν τις υποχρεώσεις των παιχτών τους στις εθνικές ομάδες. Ο πρόεδρος της ΕΟΣ Καρλ Χάιντς Ρουμενίγκε τόνισε ότι πλέον οι παίχτες θα μπορούν να είναι αφοσιωμένοι στην προετοιμασία των ομάδων τους και ευχαρίστησε τον ομόλογό του της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί για την πολύ καλή συνεργασία που είχαν, την κατανόησή του στο αίτημα των συλλόγων και προσανήγελλε και άλλες αλλοιώσεις, όπως ο ορισμός εννέα διπλών ημερομηνιών για τη διεξαγωγή των φιλικών αγώνων των εθνικών ομάδων και την ασφάλιση των παιχτών στην περίπτωση που τραυματιστούν σε αγώνα της Εθνικής.

Δεν αναρέφαμε τυχαία ότι η συμφωνία ανάμεσα στις δυο πλευρές «έκλεισε» σε περίοδο οικονομικής κρίσης. Οσοι παρακολουθούν συστηματικά την προετοιμασία των μεγάλων και εμπορικών ευρωπαϊκών συλλόγων γνωρίζουν ότι αυτές οι ομάδες κάθε καλοκαίρι κάνουν τουρνέ «προετοιμασίας» στις αστικές χώρες και στις ΗΠΑ, δηλαδή σε δυο μεγάλες αγορές. Προκειμένου να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους από τις περιοδείες θα πρέπει να συμμετέχουν όλοι οι πρωτοκλασάτοι παίχτες που έχουν στο ρόστερ τους. Επειδή, όμως, αυτές οι ομάδες είναι κατά βάση «πολυεθνικές», η ταυτόχρονη διεξαγωγή φιλικών αγώνων των εθνικών ομάδων δεν τους επιτρέπει να παρουσιάζονται με πλήρεις ρόστερ στις περιοδείες, γεγονός που μειώνει τα κέρδη τους. Ο Πλατινί γνωρίζει ότι στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες για το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο είναι αναγκαίο να αυξηθούν από την αστική και την αμερικανική αγορά τα έσοδα των ομάδων, προκειμένου να «ισοφαριστούν» οι απώλειες από την ευρωπαϊκή, και για το λόγο αυτό συμφώνησε με τους συλλόγους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι ο μεγάλος αριθμός αγώνων που πρέπει να δώσουν οι παίχτες των μεγάλων ομάδων κατά την διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου, σε συνδυασμό με την παγκοσμιοποίηση της ποδοσφαιρι-

κής αγοράς,
έχουν
βάλει σε
δεύτερη μοίρα τις εθνικές
ομάδες και αιωνίνοται συνεχώς οι παίχτες που προσπαθούν ν' απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους με την Εθνική της χώρας τους, για να κάνουν συντήρηση δυνάμεων και να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του συλλόγου στον οποίο ανήκουν.

Οσον αφορά τον Πλατινί, ισχύει ή λαϊκή ρήση ότι «μ' ένα σμπάρο χτύπησε δυο τρυγόνια». Εκτός από το γεγονός ότι τα βρήκε με τις μεγάλες ευρωπαϊκές ομάδες, κατάφερε να «κοντύνει» και τη ΦΙΦΑ. Αν και σύμφωνα με τα ισχύοντα στο παγκόσμιο ποδόσφαιρο, για να έχει ισχύ η συμφωνία ανάμεσα στην ΕΟΣ και την ΟΥΕΦΑ θα πρέπει να πάρει την έγκριση της ΦΙΦΑ, θεωρείται απιθανό η παγκόσμια ομοσπονδία να ασκήσει βέτο και ν' αρνηθεί να δώσει την έγκριση της. Από τη στιγμή που το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο έχει καταφέρει να κυριαρχήσει και συγκεντρώνει τους πρωτοκλασάτους παίχτες του πλανήτη, είναι φυσιολογικό να ενισχύεται συνεχώς ο ρόλος της ΟΥΕΦΑ απέναντι στην ΦΙΦΑ.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr
ΥΓ: Χωρίς ενδιαφέρουσες ει-

Ο Πλατινί, εκτός από πολύ καλός ποδοσφαιριστής, αποδεικνύεται και ικανότας παράγοντας, αφού με τις επιλογές του έχει καταφέρει να βρει δίσιαλο επικοινωνίας και συνεργασίας με τις μεγάλες ευρωπαϊκές ομάδες, άρα και με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που κρύβονται πίσω απ' αυτές, γεγονός που του επιτρέπει να παίζει ολοένα και μεγαλύτερο ρόλο στα δρώμενα του παγκόσμιου ποδόσφαιρου.

Έχουμε αρκετές φορές τονίσει, ότι στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο τα κέρδη των ομάδων-εταιριών είναι πάνω απ' όλα και η συγκεκριμένη συμφωνία το επιβεβαιώνει. Από τη στιγμή που τα λογιστικά τεφτέρια δείχνουν ότι τα κέρδη από τις περιοδείες των ομάδων είναι πολύ μεγαλύτερα από αυτά που αποφέρουν οι φιλικοί αγώνες των εθνικών ομάδων, η συγκεκριμένη συμφωνία ήταν «νομοτέλεια».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr
ΥΓ: Χωρίς ενδιαφέρουσες ει-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ Ο ανδαλουσιανός σκύλος Η χρυσή εποχή

Αυτήν την εβδομάδα βγαίνουν στις κινηματογραφικές αίθουσες δύο ταινίες του Μπουνιούελ, για τη δημιουργία των οποίων συνεργάστηκε με το ζωγράφο Σαλβαδόρ Νταλί. Οι δύο αυτές ταινίες, που θεωρούνται κλασικές πια (γυρισμένες το 1929 και το 1930, αντίστοιχα), αποτελούν χαρακτηριστικά δείγματα της συνεργατικής (ή αλλιώς υπερρεαλιστικής) τέχνης στον κινηματογράφο. Χαρακτηριστικά αυτού του ειδούς κινηματογράφου είναι η παντελής έλλειψη αφηγηματικής δομής, οι φαινομενικά ασύνδετες με βάση τη λογική εικόνες, εικόνες μάλιστα προκλητικές και απαλλαγμένες από κάθε όριο ηθικό ή αισθητικό κ.λπ.

Ο «Ανδαλουσιανός σκύλος» ήταν η πρώτη καλλιτεχνική συνάντηση των δύο φίλων και για τη δημιουργία της ταινίας βασίστηκαν σε ανεξήγητα όνειρά τους. Ειδικά ο Νταλί ήταν εξαιρετικά επηρεασμένος από τη σκέψη του Φρόιντ για το ασυνείδητο. Η ταινία διαφρέκει μόλις 17 λεπτά και αποτελείται από σκηνές ασύνδετες μεταξύ τους μέσα σε αναλάβουν τις υποχρεώσεις των διοικησεών και να πληρώσουν για να είναι δεύτεροι και καταδίρωμένοι, αφού η κυριαρχία του Ολυμπιακού στο ελληνικό πρωτάθλημα θα είναι δεδομένη, λόγω της ύπαρξης του Μαρινάκη και των εσόδων που είχαν οι ερυθρόλευκοι από τη συμμετοχή τους στο Champions League τα προηγούμενα χρόνια. Και μετά από όλα αυτά, διαμαρτύρονται γιατί οι οργανωμένοι οπαδοί τους λένε αλήτες και ρουφιάνους και τους απειλούν ότι θα τους κάνουν ασήκωτους από το ξύλο.

σφαίρα της φαντασίας θα μπορούσαν να ανήκουν. Η «χρυσή εποχή» έχει πολλά κοινά στοιχεία με τον «Ανδαλουσιανό σκύλο». Μόνο που σε αυτή την ταινία διακρίνουμε την έντονη τάση των δύο καλλιτεχνών να ασχοληθούν, χρησιμοποιώντας τα συγκεκριμένα εκφραστικά μέσα, με θέματα όπως ο έρωτας, ο θάνατος, οι σχέσεις των δύο φύλων και τα στερεότυπα που τις διέπουν. Στην ταινία παρακολουθούμε τον έρωτα δύο ανθρώπων, οι οποίοι όμως ποτέ δε θα κατηρθώσουν να συναντηθούν.

Οι νεολαίοι της εξέδρας ήταν ανέκαθεν ευρηματικοί. Ο τρόπος που επέλεξαν οι οργανωμένοι οπαδοί του Παναθηναϊκού να διαδηλώσουν την αντίθεσή τους στην καθημερινή βαρβαρότητα πήγαν τους ζουν και στα αντιλαϊκά μέτρα το αποδεικνύει. Στον αγώνα του Παναθηναϊκού με την Αρμάνι Μιλάνο για την Ευρωλίγκα του μπάσκετ, στο πέταλο των οργανωμένων οπαδών τα μπλουζάκια εναντίον της τρόικας ήταν πολύ περισσότερα από τα αστροποράσια με το τριφύλλι και για μια ακόμη φορά οι οργανωμένοι οπαδοί μαζί ξάφνιασαν ευχάριστα. Αν κάποιος ψάχει στο διαδίκτυο, θα διαπιστώσει ότι η «έμπνευση» των πρόστιμων οπαδών είναι δεκτή με θετικά σχόλια από τη συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων, ανεξάρτητα από την οπαδική προτίμησή τους. Ας ελπίσουμε ότι οι συνέπειες της οικονομικής κρίσης και οι δυσκολίες της καθημερινότητας θα βοηθήσουν τους νεολαίους που δραστηριοποιούνται στις εξέδρες των γηπέδων και στις θύρες των οργανωμένων οπαδών να δρουν με γνώμονα πρωτίστως την ταξική τους θέση και δευτερεύοντας τα συμφέροντα της ομάδας τους.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Δεν είμαστε VIP(s) αλλά VAP: very angry people

Πολύς εναλλακτισμός, ρε παιδί μου. Γκουβάδες ολόκληροι.

Φάρμακα φαρμάκι (άδεια η τσέπη χάσκει)

Νηπενθή

Ρουφιάνοι χωρίς σύνορα

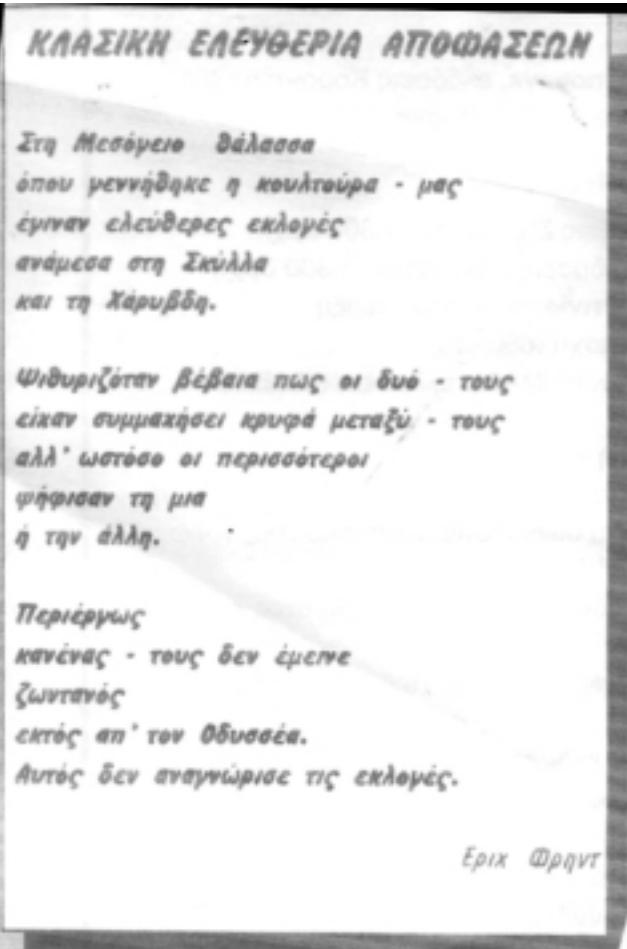
◆ Μετατόπιση ενός γράμματος –παρτίδα– και φτιάχνει το κόμμα! (για το καλό μας...).

◆ Τέως πρόεδρος ΕΦΕΕ, νυν εφετζής...

◆ «Είμαστε από θέση αρχών ενάντια... ακόμα και στους απεγνωσμένους φτωχοδιαβόλους που κουρσεύουν μαγαζιά» (ιστοσελίδα Μ-Λ ΚΚΕ, 21-2-12) (υψώνουν επιτιμητικά το δόχτυλο στους πεινασμένους...).

◆ Μπράβο «καφενόβιοι». Τίποτα πιο αντιδραστικό από Σολτζενίτσιν – προσφορά υπάρχει; Ενα «Mein Kampf», λόγου χάρη;

◆ «Η επανάσταση θα σου χαϊδέψει τον πισινό/ θα την βρέξει στην κονσέρβα που άνοιξες/ όταν μπαλαμουτιαζόσουν έξω από το εργοτάσιο παραγωγής/ ανταλλακτικών αυτοκινήτου/ η πόλη ζει κάτω απ' τη μύτη σου/ με την αλήθεια που ξεθάφτηκε απ' τα χαμόσπιτα/ Τα άσπρα σώματα που τα κατοικούσαν/ ξεβράστηκαν στην άσφαλτο/ σκεπασμένα μ' ένα κύμα θαλασσινού νερού/ μαζί μ' εγχειρίδια διάσωσης σε περίπτωση σεισμού/ και αυτή ακριβώς ήταν η σελίδα που έμεινε κενή/ Στο περιθώριό της/ περπατούν το αγόρι και το κορίτσι/ τυφλοί και χωρίς αγάπη/ μ' ένα σκουφάκι για το κρύο/ τα πιασμένα χέρια τους είναι στοιχειωμένα/ εκπέμπουν στη συχνότητα μιας σκοροφαγωμένης μνήμης/ πταλιάς όσο ο κόσμος/ Αυτή θάναι κι η τελευταία πράξη/

(Σκηνικό: ένα άδειο δωμάτιο μια σκιομένη σημαία και η έξοδος κινδύνου)/ η σελίδα θα πνιγεί μέσα στο στόμα μας» (Λ. Αιωροκλέους, «Για την επανάσταση», περιοδικό ΤΕΦΛΟΝ, τ.6).

◆ Ο δαίμων του τυπογραφείου έκανε την κάλπη... κόλαση (στο περασμένο τεύχος).

◆ «Ωραίος απ' τη θύελλα της

βιομηχανίας/ αεροπόρος των ηλιόλουστων ημερών/ μεγάλο δάκρυ/ που κατεβαίνει ως τα χελή/ για να καίει τις αθλανταρές Μαρίες/ ο Vladimir./ Ισως έπρεπε από την ένδοξη ταφή/ να φωτίζεται με προβολείς ο νεκρός του. / Ισως αξίζει να τον βλέπουμε σαν καταρράκτη/ ανάμεσα στην ορμή τ' ουρανού και στα δάση./ Ισως έπρεπε να διευθύ-

Βασιλης

ζη για δουλειά, συναντά φίλους κ.λπ., ενώ ταυτόχρονα αναμέτράται με τα υπαρξιακά του προβλήματα και τα φαντάσματα του παρελθόντος του. Πρόκειται για μία ακόμα κινηματογραφική μεταφορά του γολλικού μυθιστορήματος «Η φλόγα που τρεμοσβήνει».

Σε όλη την ταινία παρακολουθούμε τις προσπάθειες ενός πρώην τοξικοεξαρτημένου να ξαναβρεί τη ζωή του, τους στόχους του, τους ανθρώπους που είχε γύρω του. Μια αγωνιώδη προσπάθεια να πειστεί για τη σημασία της ιδιαίς του της ύπαρξης. Ο σκηνοθέτης καταφέρνει να μας δώσει μια ταινία χωρίς συναισθηματισμός, όπου η βαθιά μοναξιά, η απομόνωση, η κοινωνική απαρίωση, η απόλυτη αισθηση της αποτυχίας και η δύσκολη αναμέτρηση με τα ναρκωτικά κυριαρχούν πάνω στον ήρωα. Ο σκηνοθέτης εστιάζει στα υπαρξιακά προβλήματα του ήρωα του, τα οποία όμως είναι ακραία, έχουν να κάνουν με την επιβίωσή του. Μέσα από το συγκεκριμένο ήρωα, ο σκηνοθέτης δίνει τη δική του ματιά για το «Γολγοθά» των εξαρτημένων απέναντι στην προσωπική τους αδυναμία, αλλά και απέναντι σε ολόκληρη την κοινωνία.

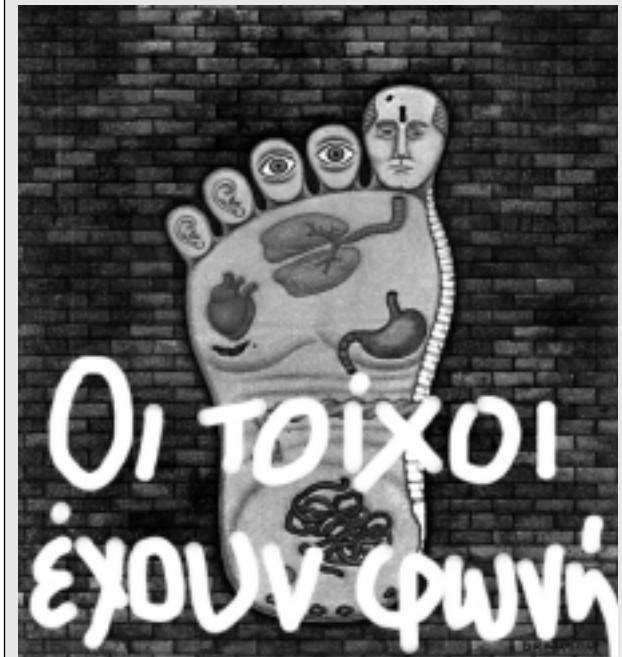
Ελένη Π.

■ ΓΙΟΑΚΙΜ ΤΡΙΕΡ

Οσλο, 31 Αυγούστου

Στην ταινία παρακολουθούμε μία μέρα από τη ζωή του Αντερς, Σπυρίσκεται στο τελευταίο στάδιο ενός προγράμματος απεξάρτησης από ναρκωτικά. Ο Αντερς περνά από συνέντευ-

◆ TROIKA FUCK OFF (στάμπα σε μπλουζάκια)

Αισθητικά άψογα τα μπλουζάκια που είχαν τυπώσει και φορέσει οι οπαδοί του Παναθηναϊκού, σε ογώνα μπάσκετ της ομάδας τους. Εκτός από το σύνθημα, η εικαστική σύνθεση περιλαμβανει και γράφημα που απεικόνιζε παλάμη με τα δάχτυλα σφρήμενα σε γροθία, πλην του μεσαίου που είναι ανοιχτό και δείχνει προς τα πάνω (ξέρετε, η γνωστή χειρονομία, που δεν είναι ελληνική προέλευσης, αλλά μια χαρά έχει ταιριάζει και με τη δική μας κουλτούρα, προστεθείσα δίπλα στην πατροπαράδοτη μούντζα). Μια παρατήρηση μόνο. Δεν είναι μόνο η τρόικα. Είναι και η συγκυβέρνηση, είχαροι και αλλοδαποί. Ας βρεθεί ένας τρόπος να προστεθούν κι αυτοί, για να μην ερμηνεύεται στενά εθνικιστικά η χειρονομία.

Σκέψου σαν εργάτης, όχι σαν πελάτης – AUTO (μαύρο αστέρι) ANTIFA (σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Ομολογούμε πως, όσο κι αν στύψαμε το μυαλό μας, δεν καταφέραμε να πιάσουμε το μήνυμα. Βλέπετε, οι δυο εκδοχές του υποκειμένου (εργάτης-πελάτης) δεν συνιστούν καμία οντολογική αντίθεση, ούτε καμία λογική αντίφαση. Ο εργάτης μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα είναι αναγκαστικά και πελάτης. Πρέπει να ψωνίσει για να ζήσει. Άλλωστε, η ίδια έννοια του εργάτη στον καπιταλισμό έχει στη βάση της μια σχέση καθαρά εμπορευματική. Ο εργάτης είναι κάτοχος ενός εμπορεύματος, της εργατικής δύναμης, που το πουλά στον καπιταλιστή και με το αντίτιμο που εισπράττει (αυτό που ονομάζεται μεροκάμπο ή μισθός) αγοράζει από όλους καπιταλιστές τρόφιμα, ρούχα, στέγαση, υπηρεσίες κλπ. Οπως θα λέγαμε με αυστηρά οικονομικούς όρους, ανταλλάσσει την εργατική του δύναμη με μέσα συντήρησης. Και μη μας πείτε «ψιλά γράμματα», γιατί αυτά τα «ψιλά γράμματα» είναι που μας βοηθούν να ξεπεράσουμε τις διάφορες ιδεολογικές πλάνες. Οχι μόνον αυτές της κυριαρχησι μεσολογίας, αλλά και διάφορων ιδεολογικών ρευμάτων της μόδας, που προσπαθούν να μετατρέψουν σε πρόταγμα το ασήμαντο ή και το ανύπαρκτο. Θα συμφωνήσουμε, πάντως, με το πρώτο μισό του συνθήματος: «Σκέψου σαν εργάτη». Μ' άλλα λόγια, απόκτησε συνειδηση όχι απλά της ταξικής σου θέσης (αυτό δεν είναι δύσκολο), αλλά της ιστορικής αποστολής της τάξης σου.

◆ Μην προβλέπεις επανάσταση, κάνη... (ανυπόγραφο σύνθημα με κόκκινο σπρέι)

Η φωτογραφία είναι εντυπωσιακή. Αριστερά ένας ΜΑΤάς με πλήρη εξάρτηση. Δεξιά ένας φωτορεπόρτερ με αντισφυξιογόνα μάσκα και τη μηχανή έτοιμη. Πιο δεξιά άλλος ΜΑΤάς. Και στη μέση ένα περίπτερο, στην πίσω πλευρά του οποίου είναι γραμμένο το σύνθημα. Τα ωραία σταματούν εδώ. Μετά αρχίζουν τα «άσχημα». Το σύνθημα με τον αφελή αβανγκαρντισμό του και τον έμμεσο πλήν σαφή ελιτισμό του. Η επανάσταση ως ατομική υπόθεση. Η επανάσταση ταυτιζόμενη με τις οδομαχίες που κρατούν από μερικές ώρες μέχρι μερικές μέρες (συνθήματος πρώτο). Ο διοχωρισμός ανάμεσα στους «λίγους» που επαναστατούν και στους πλαλούς που «προβλέπουν». Ε, λοιπόν, μ' αυτά τα μυαλά δεν θα υπάρξει ποτέ επανάσταση. Εξέγερσες μπορεί να υπάρξουν πολλές. Ακόμη και σκληρές, βίαιες, αιματηρές. Η επανάσταση, όμως, είναι κάτι άλλο. Κάτι που αποσκοπεί στην καταληψη της εξουσίας, στη συντριβή του αστικού κράτους και στην οικοδόμηση ενός καινούργιου, μη εκμεταλλευτικού συστήματος. Και για να γίνει αυτό χρειάζονται πολύ περισσότερα απ' αυτά που εννοείς ως επανάσταση ο συνθήματος. Πάνω απ' όλα χρειάζεται η πολιτική οργάνωση του υποκειμένου της επανάστασης.

«**H**απροσδόκητη στασιμότητα της ανάκαμψης στα τέλη του 2011 αναμένεται να επεκταθεί στα δύο πρώτα τρίμηνα του 2012. Ωστόσο, η μέτρια ανάπτυξη αναμένεται να επιστρέψει στο δεύτερο εξάμηνο του έτους». Μ' αυτά τα ωραία λογάκια παρουσίασε η Κομισιόν τις «ενδιάμεσες προβλέψεις» της για το 2012, με τις οποίες αναθεώρησε προς τα κάτω τις προηγούμενες προβλέψεις της για την ανάπτυξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη. Η αναθεώρηση είναι σημαντική, δεδομένου ότι το φθινόπωρο προέβλεπταν ανάπτυξη 0,6% στην ΕΕ και 0,5% στην Ευρωζώνη.

Γιατί ήταν απροσδόκητη η στασιμότητα της ανάκαμψης; Και τι σημαίνει μέτρια ανάπτυξη; Ας μιλήσουμε με αριθμούς. Η φρέσκια πρόβλεψη της Κομισιόν είναι ότι σε επίπεδο ΕΕ το 2012 θα έχουμε μηδενική ανάπτυξη, ενώ σε

■ **ΕΕ-Ευρωζώνη**

Πάντα σε κρίση

επίπεδο Ευρωζώνης θα έχουμε αρνητικό πρόσημο (-0,3%). Αυτή βέβαια είναι απλώς μια πρόβλεψη που στηρίζεται σε αισιοδοξία για το δεύτερο εξάμηνο του 2012. Την άνοιξη θα κάνουν νέα αναθεώρηση προς τα κάτω, αφού οι ίδιοι παραδέχονται ότι «εξακολουθεί να υφίσταται μεγάλη αβεβαιότητα ενώ οι εξελίξεις στις επιμέρους χώρες παραμένουν όνισες».

Αντίθετα, ανοδική είναι η νέα πρόβλεψη για τον πληθωρισμό, που τώρα «τρέχει» με 2,3% στην ΕΕ και με 2,1% στην Ευρωζώνη. Ως αιτία αναφέρουν τις «επίμονα υψηλές τιμές της ενέργειας» και την «αύξηση των έμμεσων φόρων». Δεν αναφέρουν, όμως, το χρήμα που κόβει αβέρτη η ΕΚΤ για να «ψηφικώνει» τις ευρωπαϊκές τράπεζες με χρήμα, προκειμένου να κρατιούνται χαμηλά τα επιτόκια του διατροπεζικού δανεισμού.

Αυτό που διαπιστώνουμε είναι ότι η ΕΕ εξακολουθεί να παραδέρνει στην κρίση. Μετά τη μεγάλη πτώση του 2008 και του 2009, η ανάπτυξη του 2010 και του μισού 2011 ήταν τόσο αναμική που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ανάκαμψη. Οσο για άνθιση, αυτή αποτελεί όνειρο απατηλό στον σημερινό καπιταλισμό.

■ **Την ώρα που μπουκώνει τις τράπεζες με 1 τρισ. ευρώ**

Το τέλος του «ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου» διακηρύσσει ο Ντράγκι

Πάνω από μισό τρισ. ευρώ (για την ακρίβεια 529,5 δισ.) μοίρασε την περασμένη Τετάρτη η ΕΚΤ σε 800 ευρωπαϊκές τράπεζες, με τη μορφή τριετών δανείων με προνομιακό επιτόκιο 1%. Μαζί με τα ανάλογα δάνεια, ύψους 489 δισ. ευρώ, που μοίρασε στις 21 του περασμένου Δεκέμβρη σε 523 τράπεζες, το συνολικό ποσό ξεπέρασε το 1 τρισ. ευρώ. Ποσό σχεδόν πέντε φορές μεγαλύτερο απ' αυτό που θα πάρει το ελληνικό κράτος με τα δύο πακέτα «στήριξης» και με επιτόκιο τέσσερις φορές μικρότερο.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι, μετά το πρώτο πακέτο προς τις τράπεζες, είχε «συστήσει» με δηλώσεις του στις τράπεζες να διοχετεύσουν τα κεφάλαια που πήραν μ' αυτά τα χαμηλότοκα δάνεια σε πιστώσεις προς τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά, ώστε να τονωθεί η ανάπτυξη των ευρωπαϊκών οικονομιών. Τρίχες κατσαρές, μετά συγχωρήσεως. Η «σύσταση» Ντράγκι έχει τόση αξία όστι είχαν και οι «δεσμεύσεις» των Παπανδρέου-Παππακωνσταντίνου, ότι τα αλεπούλληλα πακέτα κρατικών εγγυήσεων που έδιναν στις ελληνικές τράπεζες, για να τα ενεχειρίζουν στην ΕΚΤ και να δανειζούνται με χαμηλό επιτόκιο, δίνονταν υπό τον όρο ότι τα κεφάλαια που θα δανειζούνται θα διοχετεύονται στις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.

Τι έγινε με τις ελληνικές τράπεζες το γνωρίζουμε ήδη. Τι θα γίνει με τις ευρωπαϊκές μπορούμε να το αντιληφθούμε, αν δούμε την προς τα κάτω αναθεώρηση της πρόβλεψης της Κομισιόν για το ΑΕΠ της ΕΕ (βλέπε στην κορυφή της σελίδας). Οταν η πρόβλεψη λέει πως το ΑΕΠ θα παραμένει στάσιμο σε επίπεδο ΕΕ, ενώ θα πέσει σε επίπεδο Ευρωζώνης, δεν χρειαζόμαστε άλλο μάρτυρα για να καταλάβουμε ότι ο πακτωλός του ενός τρισ. που πήραν οι τράπεζες από την ΕΚΤ δεν πρόκειται να πέσει στη λεγόμενη προγματική οικονομία.

Πού θα πάνε τότε τόσα κεφάλαια; Θα κερδοσκοπήσουν με τα κρατικά χρέη. Εκεί υπάρχουν τα ψηλά επιτόκια και οι σύγουρες αποδοσεις. Μ' άλλα λόγια, η ΕΚΤ δανειζεί με προκλητικά ευνοϊκούς όρους τις τράπεζες, για να μπορέσουν αυτές να δανείσουν τα κράτη, με επιτόκιο από ψηλότερο όως τοκογλυφικό αποκομιδόντας υπερκέρδη. Και γιατί δεν δανειζεί απευθείας η ΕΚΤ τα κράτη; Γιατί η ΕΚΤ (όπως και τα κράτη) δουλεύουν για τα συμφέροντα των τραπεζιτών. Γ' αυτό και βλέπουμε το φαινομενικά παράδοξο, η ΕΚΤ να δανειζεί με ευνοϊκούς όρους τράπεζες και όχι κράτη.

Ενας τόσο ευρύς δανεισμός συνιστά πρόκληση, αν αναλογιστούμε ότι λίγες μέρες πριν το δεύτερο πακέτο προς τις τράπεζες, ο Ντράγκι εμ-

φανίστηκε να διακηρύσσει το τέλος του «ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου», σε συνέντευξή του στη Wall Street Journal. Ήταν τόσο προκλητικές οι δηλώσεις του που ενοχλήθηκαν ακόμα και συντηρητικά οικονομικά έντυπτα. «Υπό το φως τέτοιων δηλώσεων, πως περιμένει να εκτονώσει την αυξανόμενη και έντονη κριτική για τα μέτρα που θυσίαζουν τον πληθυσμό προκειμένου να σώσουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα»; έγραψε η γολλική La Tribune. Αν αναλογιστεί κανείς τι αντιλαίκα μέτρα πάρθηκαν στην Ελλάδα αικριβώς την ίδια περίοδο, μπορεί να καταλάβει πως δεν έχουμε να κάνουμε με κάποιες «νεοφιλελεύθερες δογματικές εμμονές», όπως αρκετοί αρέσκονται να υποστηρίζουν, αλλά με μια ενιαία στρατηγική του κεφάλαιου, την οποία ορισμένοι όπως ο Ντράγκι εξωτερικούν με απόλυτο κυνισμό.

«Ο τραπεζίτης της Ευρώπης μιλά με σκληρά λόγια», ήταν ο αποκαλυπτικός τίτλος με τον οποίο η WSJ παρουσίασε τις δηλώσεις Ντράγκι. Ο πρόεδρος της ΕΚΤ δήλωσε ότι το κοινωνικό μοντέλο της Ευρώπης «έχει ήδη φύγει», φέρνοντας σαν παράδειγμα την ανεργία των νέων στην Ισπανία που έχει ξεπεράσει το 50% και καλώντας σε μεταρρυθμίσεις για τη δημιουργία θέσεων εργασίας για τους νέους. «Γνωρίζετε ότι υπήρχε μία εποχή,

όπου ο οικονομολόγος Roubini Ντόργυμπους συνήθιζε να λέει ότι οι Ευρωπαίοι είναι τόσο πλούσιοι, ώστε μπορούν να αντέχουν να πληρώνουν οποιονδήποτε για να μην εργάζεται. Αυτό πέρασε», πρόσθεσε ο τραπεζίτης, σημειώνοντας ότι μόνο τα συνεχή οικονομικά σοκ θα αναγκάσουν τα κράτη να προχωρήσουν σε διαφρωτικές αλλαγές στις αγορές εργασίας τους και σε άλλες πτυχές των οικονομιών τους. «Δεν υπάρχει εφικτή εναλλακτική σχέση μεταξύ των οικονομικών μεταρρυθμίσεων και των δημιουργικών διαφορών της διαφωτιστικής οικονομίας».

Δηλώσεις όπως αυτές του Ντράγκι διαλύουν και τα τελευταία νέφρη αμφιβολίας σχετικά με τις προοπτικές των ευρωπαϊκών καπιταλιστικών κρατών και τις δυνατότητες εναλλακτικών πολιτικών στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Τέτοιες δυνατότητες υπάρχουν μόνο στα μαλά κάποιων ρεφορμιστών πολιτικών απαντεώνων, που έχουν αναλάβει εργολαβικά το έργο του κυματοθραύστη της επαναστατικής οργάνωσης των εργατών.

Ακίνδυνη αλληλεγγύη

Στα αστικά ΜΜΕ εργάζονται έξιπνοι άνθρωποι. Πέραν των άλλων ικανοτήτων τους, μπορούν γενικά να «μυρίζουν» πότε ένα κίνημα είναι ακίνδυνο για το σύστημα και να σπεύδουν να το αγκαλιάσουν και να το στηρίξουν, ώστε να λειτουργήσει εκτονωτικά. Θυμηθείτε τη στίριξη που πρόσφεραν στο λεγόμενο «κίνημα των αγανακτισμένων» το περασμένο καλοκαίρι.

Το ίδιο έκαναν και τώρα με το κίνημα «είμαστε όλοι Ελληνες», που οργάνωσε δημόσιες διαμαρτυρίες έξω από ελληνικές πρεσβείες και προξενία σε μια σειρά χώρες. Δεν έχει σημασία που ο κόσμος που μαζεύτηκε είναι λιγοστός (πλην του Παρισιού, όπου ήταν σχετικά περισσότερος). Σημασία έχει τι εκπέμπει αυτό το κίνημα (καταχρηστικά το ονομάζουμε κίνημα).

Οι «Ελληνες» γι' αυτούς δεν είναι τίποτα περισσότερο από τα υπό εξαφάνιση είδη που κατά καιρούς υπερασπίζονται. Κάτι σαν την καρέτα-καρέτα. Γ' αυτό και στα ελληνικά και τα διεθνή ΜΜΕ επιλέχτηκε να εμφανιστούν φωτογραφίες με καρδούλες, σαν τουριστική διαφήμιση. Μικροστοί διανοούμενοι βγήκαν στο δρόμο για μια μόνο μέρα, έκαναν το ανθρωπιστικό τους καθήκον και ξαναγύρισαν στις δουλειές τους. Ισως κάποια άλλη φορά να ξαναβγούν στο δρόμο, να κάνουν άλλη μια κυριλέ διαμαρτυρία. Δε θα πουν όχι. Δεν κοστίζει τίποτα, άλλωστε. Αντίθετα, φέρνει και πολιτικά κέρδη, αν σκεφτούμε ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς συνδέονται με τα διάφορα κόμματα και οργανώσεις της καθεστωτικής αριστεράς στις ευρωπαϊκές χώρες.

Κάποιοι, αδίστακτοι όπως πάντα στην προπαγάνδα, διέπεραν την ιεροσύλια να συγκρίνουν αυτό το παραδαλό κίνημα με το κίνημα του φιλελληνισμού, που σάρωσε Ευρώπη και Αμερική την περίοδο της ελληνικής εθνικοαπελευθερωτικής επανάστασης. Το φιλελληνικό κίνημα, όμως, ήταν ένα αστικό-αντιφεουδαλικό επαναστατικό κίνημα που στήριζε με διάφορα μέσα μια εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση. Αρκετοί από τους φιλέλληνες ήρθαν στην Ελλάδα και πολέμησαν μαζί με τους επαναστάτες και κάποιοι